

CENA: 1,50€

INWIK

SLOBODA

4. ČÍSLO

Sloboda, voľnosť, samostatnosť... Synonym je mnoho, ale čo je podstatou týchto slov? Pre každého niečo iné. Pre mňa napríklad aj to, že som si mohla vybrať, čo si dnes oblečiem. Alebo to, že môžem ísť študovať prakticky čokoľvek, čo len chcem. Mám „voľnú ruku“ vo všetkom, som tvorcom svojho šťastia. A aj tak prichádzajú v mojom živote momenty, dni, obdobia, v ktorých som neskonale smutná. Prečo je tomu tak? Určite v tom nie som sama. Aj ty sa možno sám seba pýtaš: „Prečo práve ja...?“ Niekedy je dôvodom to, že si si sám zle zvolil a život ti len ukazuje správnu cestu a snaží sa ňu niečo naučiť. Ale potom sú tu chvíle, kedy za to nemôžeš ty. Sú to chvíle, kedy ňu niekto okresal o tvoju slobodu, aby mal viac tej svojej. Keď niekto koná sebecky a slobodu zneužíva. Niekedy vedome, častejšie nevedome. Niekedy nehľadíme na to, čo svojimi, navonok nevinnými skutkami, spôsobujeme. Ideme slepo za svojím cieľom, akoby s klapkami na očiach. Nabudúce skús tie klapky zložiť a pozrieť sa okolo seba. Pokochaj sa tým, čo si dosiahol a obzri sa, či si svojím správaním nespôsobil škodu. Popri svojej ceste spomal a opýtaj sa mamy, brata, kamarátov, známych, či nepotrebujú pomôcť. Pomôž im obnoviť ich slobodu a tým buduj aj tú svoju.

//LOVE//

A handwritten signature in a cursive script, reading "Zabela". The signature is written in a dark ink and is positioned above the name of the editor.

šéfredaktorka

SLOBODNÉ SNENIE

Posledné dotyky leta
Posledný vtáčí spev
Posledné kradmé pohladenie panenského sveta
a dojemný odchodu hnev

Vtáky letia vysoko
a spevom zdravia sen
Vtáky letia vysoko
a nekonečná obloha prevyšuje ich len

Vtedy je skutočne duša slobodná
keď opadne šedastý nános doby
Len vtedy je duša povolná
keď rúšok slobody jej telo zdobí

Prastará konvencia mračien opúšťa nebo
a mesiac pohltí jej chabé hodnoty
ľudské túžby sú vyrobené zo zvláštnej hmoty
a slobodné srdce myslí v skutku pochabo

Len vtedy mi je hodno žiť
keď mi slobody bozk líce rozpáli
Len vtedy mi je naozaj hodno sniť
keď krása jednoty žiaľ oddiali.

.martina kostolná

5 odporúčania redakčnej rady

6 top správy

14 oko umenia

15 odyssey of the mind

16 odneski vo francúzsku

17 cho.company

18 strastiplná expedícia dofe

19 škola okom prváka

20 gespräch mit susanne depuydt

21 jazykový pobyt v cambridge

22 welcome school

24 utvorte koridor!

25 ako sa rodila sloboda

26 rodová rovnosť

27 fast fashion

28 poslovia slobody

30 vlastná tvorba

34 ...ani deň bez skicára...

36 the things that won't let me sleep
are usually so sweet

38 knihy z vesmíru rôznych ľudí

39 katarína porubanová

.odporúčania

redakčnej

rady

ADRIANA VANČOVÁ (I.A.): Tea tree oil (čajovníkový olej). Na čo? Na vyrážky, akné, zapálené miesta a uštipnutie hmyzom. Prečo? Je to jedno z najsilnejších prírodných antiseptík vďaka nezvyčajne silným dezinfekčným účinkom. Na vyrážky odporúčam natierať vždy večer na očistenú pleť - iba na konkrétne miesta (určite nie rozotierať po celej tvári) a nechať pôsobiť počas noci. Pri menších vyrážkach pôsobí takmer čarovne a cez noc zmiznú, pri väčších alebo zapálených je potrebné postup častejšie opakovať, ale výsledok je rovnaký. Kde? Zoženieš ho v bio obchodíčkoch pri kozmetike.

ADRIANA MARJÁNKOVÁ: Netflix poskytuje množstvo vydarených či nevydarených seriálov. Medzi tie vydarené by som zaradila seriál s názvom 13 Reasons Why. Ide o dramaticko-mysteriózny seriál podľa bestselleru od Jaya Ashera určeného predovšetkým pre generáciu Z, teda pre nás tínedžerov, no našiel si aj starších fanúšikov. V centre deja je chlapec, Clay Jensen, ktorý krátko po samovražde svojej spolužiačky a platonickkej lásky, Hanny Bakerovej, nájde pred dverami svojho domu záhadné kazety. Neskôr zistí, že tieto kazety obsahujú 13 dôvodov prečo sa Hanna zabila a aké príčiny či skôr ľudia ju k tomu dovedli. Seriál sa zaoberá skutočnými situáciami v živote tínedžera od stratenia priateľov cez šikanu až po samotnú smrť. Autentické zobrazenie problémov mladých ľudí je to, čo robí tento seriál výnimočným.

ALEC BOROVÝ: Chcel by som vám odporučiť, aby ste sa opýtali človeka, na ktorom vám záleží alebo hocikoho vo vašej triede, ako sa cíti, keď vidíte, že je smutný. V súčasnosti na takéto veci zabúdame a všimame si len tie povrchné.

SOFIA ANNA ŠEDOVÁ: Si často unavený, nesústredený a tvoje viečka sú trikrát tak ťažké? Je tvojím najlepším priateľom často iba káva? Tak to mám pre teba revolučný spôsob ako poraziť únavu! Spánok! Je zadarmo a je zdravý a ak si dnes večer ľahneš o 60 minút skôr a nebudeš sa stále dívať do telefónu, dostaneš až jednu hodinu spánku zadarmo!

SEBASTIÁN LUKÁŠ ŠEDO: Ako mladého človeka ma zaujímajú veci, ktoré sa dejú v našom štáte. O mnohých čítam v tlači alebo počúvam cez médiá. Nikdy som si nevedel predstaviť, ako je to možné, že sa niečo takéto môže stať. Veľmi odporúčam 3. sériu seriálu televíznej JOJky Za sklom. Seriál sa venuje vražde Jána Kuciaka a Martiny Kušnírovej. Zároveň sa zaoberá aj o prepojením mafie na politikov. Dokonale opisuje každý jeden krok. Pozitívny, ale aj negatívny.

IZABELA ŽILKOVÁ: Ak rád varíš a ješ, odporúčam ti novú kuchárku Slovegán. Nikoleta Kováčová (@surovadcerka) v nej pretvorila slovenské „klasiky“ do vegánskej podoby. Či už vegán si, alebo nie, rozhodne radíš skúsiť aspoň jeden recept. Sú neskutočne chutné a pri čítaní názvov sa rozhodne pobavíš, keďže vegánsky zabíjačkový mix sa často nevidí.

.top správy .top správy .top správy .top s
p správy .top správy .top správy .top sprá
op správy .top správy .top správy .top spi
.top správy .top správy .top správy .top s
p správy .top správy .top správy .top sprá
op správy .top správy .top správy .top sp
.top správy .top správy .top správy .top s
p správy .top správy .top správy .top sprá
op správy .top správy .top správy .top spi
.top správy .top správy .top správy .top s
p správy .top správy .top správy .top sprá
op správy .top správy .top správy .top spi
.top správy .top správy .top správy .top s
p správy .top správy .top správy .top sprá
op správy .top správy .top správy .top sp
.top správy .top správy .top správy .top s
p správy .top správy .top správy .top sprá
op správy .top správy .top správy .top sp
.top správy .top správy .top správy .top s

Druhý októbrový týždeň sa v triede Sekunda hodovalo o deň skôr, ako sa konal tradičný gymplácky Biojarmok.

Sekunda od rána lákala vôňami dobrôt od svojich žiakov i od pani učiteľky Bežákovej. Po krátkom úvode sa sekundáni hneď pustili do jedenia, veď doma neraňajkovali. Porovnávali sa potraviny z obchodu, supermarketu a z domácich zdrojov. Všetci sme si super pochutili. Mali sme na výber z ovocia, zeleniny, pečiva, mliečnych výrobkov, čokoládových krémov a rôznych nápojov. Treba povedať, že rozdiel bol veľký. Napríklad domáca zelená paprika chutila úplne inak ako kupovaná v supermarkete. Aj rajčiny z domácich zdrojov chutili a voňali oveľa lepšie. Domáca zelenina, ovocie i čokoládová nátierka boli veľmi dobré. Čokoládovú nátierku našej tohtoročnej študentskej

spoločnosti cho.company sme jedli ako prví degustátori. Prajeme ich výrobku, nech každému chutí!

Po skončení raňajok sa slova ujala pani Danka Palkechová a začala prezentovať informácie ohľadom ekológie a dôležitosti výberu potravín, ktoré nakupujeme. V rozhovore sme sa dozvedeli nové veci aj o jednotlivých potravinách ako napríklad o BIO čajoch z Rakúska, o dovoze ovocia z tropických krajín a o pestovaní potravín na Slovensku. Tiež nám ukázala, čo znamenajú jednotlivé značky na potravinách. Po diskusii raňajky pokračovali, veď bolo treba dopiť a dojesť Nelkine vynikajúce ovocné šfavy, jogurty a syry z nedaľskej farmy.

Nakoniec každý sekundán napísal na malý papierik, ako sám prispieje k zmierneniu klimatických zmien. Poupratovali sme triedu a opäť sa pustili do vyučovania ako každý deň. Klimatické raňajky sa nám všetkým veľmi páčili. Každý sa dobre najedol a aj niečo nové dozvedel. Peniaze na potraviny, ktoré sa porovnávali s domácimi – prinesenými poskytla Progresívna škola.

Je veľmi dobré, že sa na gymnáziu uskutočňujú aj takéto zaujímavé aktivity. Prajeme si, nech sú podobné akcie častejšie!

**.matej barniak
sekunda**

.klimatické raňajky

.telefóny - zakázané ovocie nižšieho gymnázia

Už od druhého septembrového týždňa máme na nižšom gymnáziu zákaz používať telefóny počas vyučovania. Všetci sme sa počas prestávok radšej hrali na mobile, ako by sme si mali radšej preopakovať učivo, rozprávať sa so spolužiakmi alebo jednoducho robiť niečo prínosné pre nás alebo našu triedu. Tým, že sme mali mobily dovolené, naše prostredie z nás vychovávalo generáciu závislakov.

Mobily sa však dajú jednoducho nahraďiť: čety na sociálnych sieťach nám vynahradí spolužiak, s ktorým si rozumieme; hry v mobile môžeme vymeniť za karty, jednoduché ničnerobenie alebo prechádzku po chodbe.

Všetky tieto spôsoby vám pocitovo skrátiť prestávku a sú pre vás prospešnejšie ako neustále pozeranie do mobilov.

Žijeme v dobe moderných technológií, ktoré sa neustále vyvíjajú, a preto je samozrejmé, že sa im nevyhneme a mobily nie sú výnimkou. No zistili sme, že v škole ich nepotrebuje.

Všetkého veľa škodí, a preto by sme si mali vedieť zorganizovať čas. Počas vyučovania sa učí, počas voľného času robí, čo nás baví, či už je to hranie sa na mobiloch, športovanie alebo kreatívna činnosť. Preto sa radšej držme hesla všetkého s mierou a mobily v škole nepoužívajme.

.natália šašínková

Na Kolégiu Zelenej školy padol úžasný nápad - poďme aj tento rok zorganizovať Biojarmok! Hneď prvý týždeň od rozšírenia tejto informácie mnoho ľudí prejavilo záujem o vlastný predajný stánok.

Najväčšia chuť zapojiť sa bola zo strany „malého“ gymnázia a taktiež krúžkov či študentskej spoločnosti. Tento rok sa však zapojilo aj mnoho ďalších študentov, ktorí mali záujem predávať svoje domáce výrobky.

16. 10. 2019

13:53 - Začíname nosiť lavice a chystať stánky našim predávajúcim, aby bolo nasledujúce ráno všetko pripravené a mohlo sa začať predávať čo najskôr, bez zbytočného stresu a problémov.

14:25 - Lavice pripravené, menovky vlastníkov stánkov nalepené. Spokojne odchádzame domov a dúfame, že nasledujúci deň bude všetko prebiehať podľa našich predstáv.

23:58 - Chodba spokojne odychuje a nabera sily do nového dňa. Sama tak nejak tuší, že sa zajtra chystá niečo veľké.

17. 10. 2019

7:15 - A je to tu! Všetko je pripravené, nachystané, prízemie je zaplnené predávajúcimi študentmi, ktorí si chystajú svoje produkty. Čím ďalej, tým viac ľudí vidieť na chodbe, obzerajúc si rozličné koláče, zákusky, slané maškrty, chlebičky, nátierky, zaváraniny, džemy a rôzne iné bio produkty. Naša škola sa v priebehu pár minút mení na dokonalé trhovisko.

8:05 - Prvá hodina. Naši „obchodníci“ si rýchlo chystajú posledné výrobky, aby bolo cez prestávky všetko krásne naaranžované a mohli svojím stánkom zaujať nejedno oko našich spolužiakov.

10:20 - Jediný problém, ktorý v tento deň nastal, bolo dostať sa z jednej strany chodby na druhú. Mnoho študentov i učiteľov využilo práve najdlhšiu prestávku na zakúpenie si dobrôt alebo na prechádzku chodbou, kedy jedli najmä oči.

10:20 - Počujem koláč? „Kúp si ma, zjedz ma!“ kričí na mňa s každého rohu. Skúste tomu odolať!

11:30 - Dopravná špička na prízemí pokračuje, žalúdky sú fažšie a peňaženky ľahšie. Ale rozhodne to stojí za to!

12:15 - Produktov je menej a menej a... až nie sú žiadne. Predávajúci sa spokojne pozerajú na prázdne lavice a plné kasičky. Samozrejme, mnoho zo zárobku putuje na rozvoj krúžkov a iných školských aktivít.

13:10 - Biojarmok pomaličky končí. Stánky sa upratujú, študenti idú domov. Spokojné tváre a smiech nám poskytujú pozitívnu spätnú väzbu, za ktorú sme i v tejto podobe veľmi vďační.

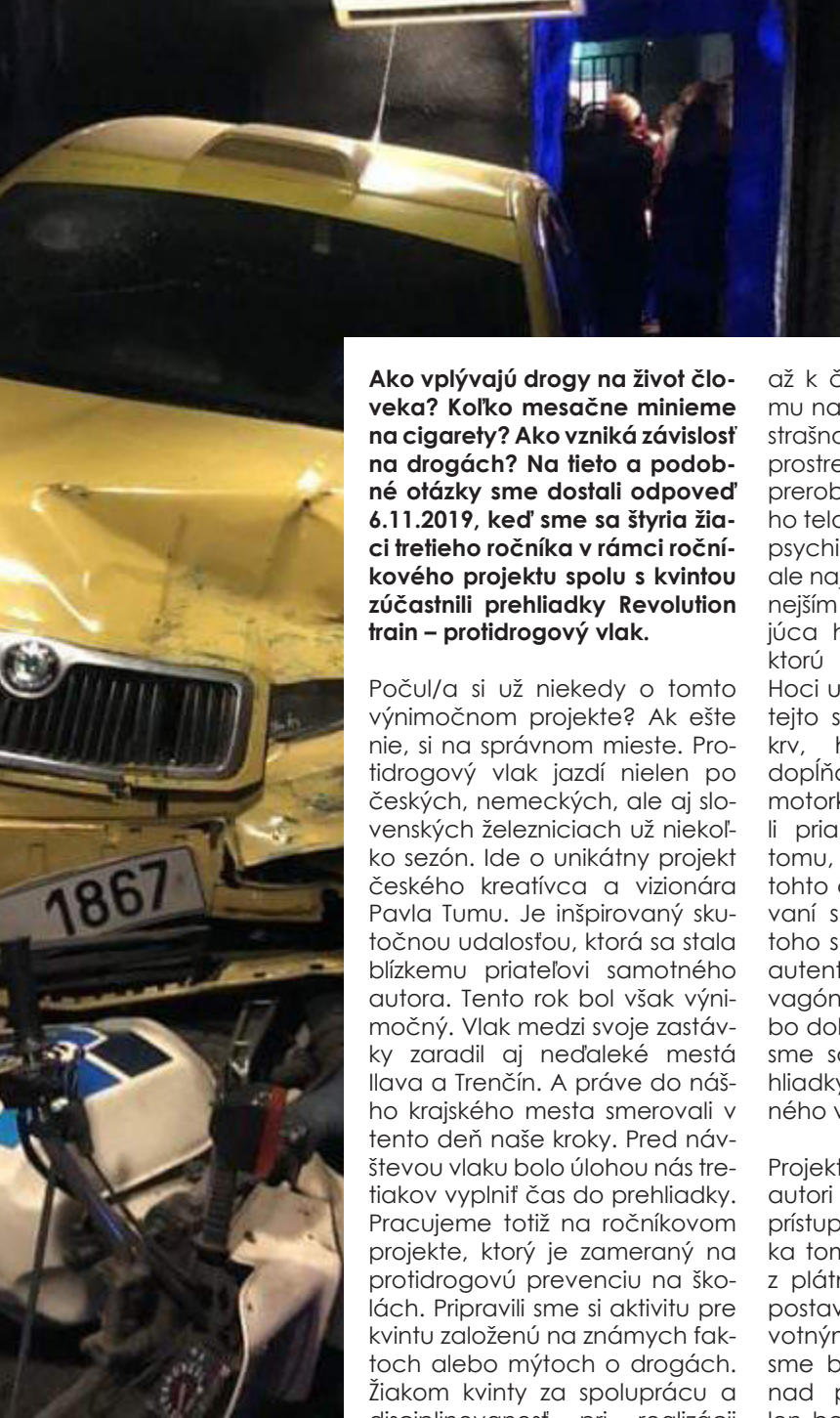
Na záver by som rada vyzdvihla postoj, ktorý väčšina predávajúcich študentov, ako aj návštevníkov Biojarmoku zaujala voči odpadu. V rukách spolužiakov i učiteľov som videla vlastné hrnčeky či rôzne nádoby na jedlo, do ktorých pochúťky kupovali. Plasty boli na tohtoročnom Biojarmoku spolu s ďalším zbytočným odpadom obmedzené na minimum, čo je veľký a veľmi pozitívny krok vpred oproti predošlým rokom.

Verím, že si každý z tohtoročného Biojarmoku odniesol tie najlepšie pocity a dojmy a teší sa na ďalší ročník rovnako ako my z Kolégia Zelenej školy.

.ktistína bugáňová

.biojarmok

Ako vplývajú drogy na život človeka? Koľko mesačne minieme na cigarety? Ako vzniká závislosť na drogách? Na tieto a podobné otázky sme dostali odpoveď 6.11.2019, keď sme sa štyria žiaci tretieho ročníka v rámci ročníkového projektu spolu s kvintou zúčastnili prehliadky Revolution train – protidrogový vlak.

Počul/a si už niekedy o tomto výnimočnom projekte? Ak ešte nie, si na správnom mieste. Protidrogový vlak jazdí nielen po českých, nemeckých, ale aj slovenských železničiach už niekoľko sezón. Ide o unikátny projekt českého kreatívca a vizionára Pavla Tumu. Je inšpirovaný skutočnou udalosťou, ktorá sa stala blízko priateľovi samotného autora. Tento rok bol však výnimočný. Vlak medzi svoje zastávky zaradil aj neďaleké mestá Ilava a Trenčín. A práve do nášho krajského mesta smerovali v tento deň naše kroky. Pred návštevou vlaku bolo úlohou nás troch vyplniť čas do prehliadky. Pracujeme totiž na ročníkovom projekte, ktorý je zameraný na protidrogovú prevenciu na školách. Pripravili sme si aktivitu pre kvintu založenú na známych faktoch alebo mýtoch o drogách. Žiakom kvinty za spoluprácu a disciplinovanosť pri realizácii našej prvej aktivity ročníkového projektu patrí veľká vďaka.

A nastal čas na samotnú prehliadku. Hoci naše očakávania boli vysoké, realitou sme boli milo prekvapení. Vo vlaku sme sa stali súčasťou životného príbehu mladého človeka, ktorý prechádza vývojom od človeka skúšajúceho mnohé ľahké drogy

až k človeku absolútne závislému na tvrdých drogách. Hrôzostrašnosť príbehu zdôrazňuje aj prostredie vagónov, ktoré sú prerobené v štýle vnútra ľudského tela, čím sa zdôrazňuje nielen psychická premena pri závislosti, ale najmä fyzická. Asi najemotívnejším pásmom je časť zobrazujúca haváriu hlavných postáv, ktorú spôsobili vplyvom drog. Hoci už pri filmovom spracovaní tejto scény nám v žilách tuhla krv, hrôzostrašnosť sekvencie dopĺňalo auto s havarovanou motorkou, ktoré sa nachádzali priamo za plátnom. Vďaka tomu, že sme prechádzali okolo tohto auta, boli sme konfrontovaní s realitou príbehu. Okrem toho sme mali možnosť navštíviť autenticky spracované scény vo vagónoch ako bar, väzenie alebo dokonca drogový brloh. Stali sme sa súčasťou lekárskej prehliadky závislého alebo policajného výsluchu obvinenej osoby.

Projekt pracuje s emóciami, autori presadzujú interaktívny prístup k návštevníkovi. Vďaka tomu sa na nás niekoľkokrát z plátna obrátil hlas, ktorý nás postavil zoči-voči dôležitým životným rozhodnutiam, a tak sme boli donútení skutočne sa nad príbehom zamyslieť, nielen bezducho sa zúčastniť tejto udalosti. Nič však nemení fakt, že krutosť a reálnosť príbehu sa nedá zachytiť v tomto článku, a preto nemôžem nič viac ako odporučiť osobnú prehliadku vlaku. Ak budete mať v budúcom roku možnosť zúčastniť sa tohto projektu, využite skvelú príležitosť pochopiť hrôzostrašný dopad drog na jedinečný a nezameniteľný život človeka.

**.erik gašpar
III.B**

.zatkli nás vo vlaku za drogy?

23. 9. 2019 pondelok

O ôsmej hodine ráno sme už boli konečne všetci. Študentov rôzneho veku spojila dlhá cesta do susedného štátu. Naša destinácia sa nachádza niekoľko kilometrov od hraníc Nemecka. Pochytili sme slová, aby neviseli vo vzduchu a pohadzovali si ich ako horúci zemiak. Tých, ktorí nepoznali osobu, ku ktorej putovali, premáhala nervozita. Situácia bola ale lepšia ako ich myšlienky a v podvečer už boli s novými priateľmi v družných rozhovoroch.

24. 9. 2019 utorok

Dnes sme sa vydali z Tachova do Karlových Varov. Zažili sme pútavú exkurziu kúpeľným mestom po promenáde, zastaviac sa pri viacerých prameňoch. Vyviezli sme sa na rozhľadňu Diana, odkiaľ bol krásny výhľad na Karlove Vary. Odtiaľ smerovali naše kroky na vyhladku Jelení skok. Opäť nás privítala nádherná panoráma kúpeľného mesta. Keď sme sa unavení vrátili naspäť do Tachova, čakal nás ďalší príjemný večer v dočasných rodinách.

25. 9. 2019 streda

Doobedie sme strávili s veľmi láskavými a milými učiteľmi z Tachova, ktorí nám pripravili program v lese blízko mesta. Boli sme rozdelení do malých skupín. Išli sme lesom a cestou stretávali žiakov tachovskej školy a vďaka úžasne pripraveným scénkam si preskúšali prvú pomoc. Kto mal chuť, mohol si opiecť špekáčiky. Naobedovali sme sa v jedálni tachovskej školy a mali program tvorený rodinami, u ktorých sme trávili všetok voľný čas. Veľa ľudí navštívilo kúpeľné mesto Mariánske Lázně so spievajúcou fontánou a nádhernou promenádou.

26. 9. 2019 štvrtok

Dopoludnie sme trávili v priestoroch našej družobnej školy. Vybrali sme si výtvarnú alebo hudobnú skupinu. V každej skupine sme sa rozdelili na 4 menšie skupiny. Každá skupina hudobníkov znázorňovala jeden živel pomocou rôznych hudobných nástrojov. Výtvarníci zatiaľ viedli debatu o abstraktnom umení, potom sa so zavretými očami presunuli do inej miestnosti, kde si vypočuli pripravenú znelku, nevediac, že znázorňuje živel. Následne sa vrátili do špeciálnej výtvarnej miestnosti a na papier presunuli počuté. Hudobníci potom hádali, ktorý výkres patrí k ich hudobnému znázorneniu a výtvarníci hľadali skupinu nástrojov, ktoré boli použité. Po zaradení správnych nástrojov a výkresov nám hudobníci všetkým zahráli ich pripravené skladby. Opäť sme sa naobedovali v školskej jedálni a zvyšok posledného dňa strávili s rodinami.

27. 9. 2019 piatok

Ráno sme sa všetci rovnako stretli na vlakovej stanici ako pár dní dozadu. Predmet stretnutia sa však zmenil. Víťanie sa zmenilo na lúčenie a my sme cestovali opačným smerom. Slová, uložené v škatulke z pondelka sme opäť nechali lietieť a vytvárajú príjemnú atmosféru. Tentoraz sme však mali rozchod na Václavskom námestí, kde boli Václavské trhy. Meškanie, ktoré nám v pondelok zobralo voľný čas v Prahe sa opäť ukázalo, keď sme prišli s meškaním do Trenčianskych Teplíc. V dobrej nálade sme sa zmorení nabitým týždňom rozišli a snažili sa dobehnúť učivo, ktoré prebrali naši spolužiaci v dobe našej neprítomnosti. Ale stálo to za to!

.alexandra vicenová

.môj denník z tachova

.imatikulácie
.imatikulácie
.imatikulácie
.imatikulácie
.imatikulácie

S myšlienkou *I'll be there for you* prišla na scénu cho.company a uviedla imatikulácie.

I.B nás očarila svojím tanečným vystúpením.

.imatikulácie

K spoločnému tancu Skibidi sa pridala aj trieda II.B.

Naši malí primáni sa elegantne vlnili v rytme hudby.

.imatikulácie

foto: emá štefancová

.imatrikulácie
.imatrikulácie
.imatrikulácie
.imatrikulácie
.imat

Schöpnosti prvkov a primánov boli preverené v kreatívnych úlohách.

.imatrikulácie
.imatrikulácie

.imatrikulácie
.imatrikul

Spoločnosť cho.company zožala potlesk za výborný program.

Záverečné točenie kolesom šťastia vystrelilo I.B na priečku víťazov.

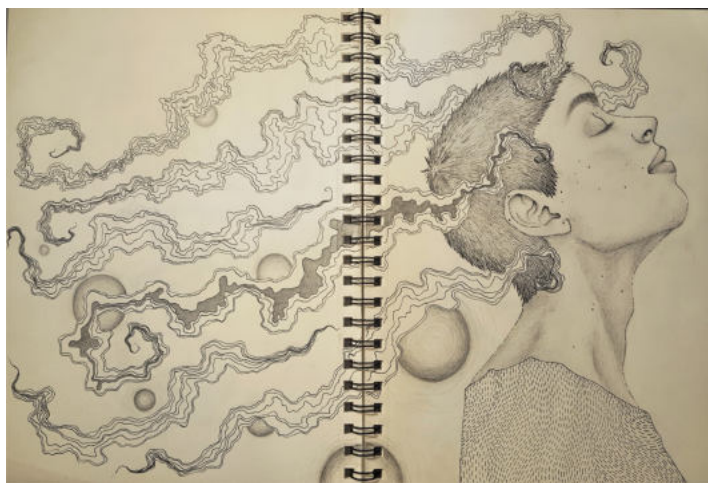
.foto: ema šfefánová

.oko umenia

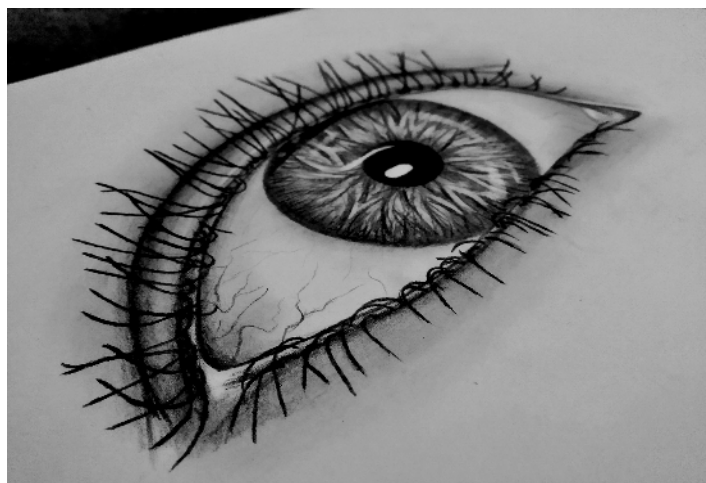
Možno ste si už aj vy všimli, že na našej škole sa umeniu až tak veľa času nevenuje. Lepšie povedané, nie toľko, koľko by sa mohlo. Sami iste viete, že sú medzi našimi spolužiakmi talentovaní mladí ľudia a mnohí z nich majú nadanie práve umelecké. Aj keď nie sme umelecká škola, myslíme si, že je dôležité inšpirovať ľudí k tomu, aby tvorili. Preto sme vytvorili v rámci ročníkového projektu súťaž, do ktorej sa môže zapojiť každý z vás. Chceme takto priniesť trošku viac umenia do nášho každodenného života a do školských chodieb. Aby sme sa aj počas dňa mohli cítiť inšpirovaní tvoriť. Dúfame, že pokiaľ aj ty máš nejaké svoje dielo, ktoré by si chcel ukázať svetu, zapojíš sa do súťaže s nami. Hoc aj anonymne. Pretože si myslíme, že každý sa na tvoje dielo bude s radosťou pozerať.

Pre viac informácií určite nezabudni sledovať náš instagram (@okoumenia), kde sa vždy dozvieš o nadchádzajúcich témach súťaže a akciách, ktoré sa na škole uskutočnia. Stačí kliknúť na odkaz nižšie a potom nás už len jedným kliknutím začať sledovať.

V novembri sme zorganizovali prvú súťaž venujúcu sa kresbe a tu sú jej víťazi:

1. miesto: Wanda Ďurišová

3. miesto: Kristína Kukosová

2. miesto: Barbora Gombárová

.odyssey of the mind

Odysea mysle – krúžok, ktorý vedie pani učiteľka Bežáková. Počuli ste o ňom? Viete, o čom je, komu je určený, aký má význam, ako sa dá do neho zapojiť? A tušíte, ako dopadla Odysea mysle minulý rok? Čítajte, dozviete sa tu!

Čo je Odysea mysle?

Odysea mysle alebo je oblúbená, kreatívna, mimoškolská aktivita, ktorá vyzdvihuje samostatné myslenie. Jej úlohou je naučiť mladých ľudí kreatívne riešiť bežné problémy, ktoré môžu v živote nastať. Každoročne sa organizuje na našej škole, ale aj na iných školách nielen na Slovensku. Vznikla v Amerike a keďže je do nej zapojené aj Slovensko, každoročne sa na inom peknom mieste koná celoštátne kolo. Odysea je určená pre vekovú kategóriu od 8 – 26 rokov. Jej cieľom je prebudiť v mladých ľuďoch kreativitu, aby sa zdokonaľovali, hľadali a videli riešenia aj tam, kde sa iní strácajú a prezentovali, stvárnil ich aj po umeleckej stránke. Tým rozvíjajú aj ľavú mozgovú hemisféru, čo prospieva k celkovému správne mu vývoju človeka, zvýšeniu sebavedomia, tvorivosti. Dá sa na nej nielen zabaviť v spoločnosti účastníkov tímu, ale aj zistiť, ako rôzne zmyšľame a rôzne vidíme tie isté problémy, ako niektoré veci fungujú v skutočnom svete. Má úžasný pozitívny vplyv na jej účastníkov.

Ako to celé prebieha?

Základom každého tímu sú jej členovia. Nejde o individuálny krúžok. Do tímu „Odyssey“ je potrebných najmenej 5 ľudí, aby spoločne mohli riešiť problémy, ktoré im vedenie OM z USA zadá. Tímy sa delia do štyroch vekových kategórií. Hlavné je, aby medzi jednotlivými členmi panovala príjemná atmosféra, pri ktorej sa dá dobre pracovať. Preto je najlepšie, pokiaľ má niekto záujem o prácu v programe OM, nájst si kamarátov, s ktorými by sa odyseácky tím dal utvoriť.

Na začiatku roka je daných 5 problémov, z ktorých si tímy vyberú jeden, ktorému sa budú v priebehu roka venovať. Dlhodobé problémy majú viacero zameraní: technický problém, stavanie vozidiel, klasický divadelný problém, stavba z balzového dreva, divadelno-technický problém s humorným vyznením. V technických problémoch ide o vytvorenie nejakého mechanizmu, pomocou ktorého sa bude môcť daný problém vyriešiť. V klasických dlhodobých problémoch ide skôr o spoluprácu členov tímu na

javisku a predvedenie scén tak, aby sa postupne počas stvárnenia deja príbehu dopracovali k vyriešeniu problému. Tu zohráva hlavnú rolu schopnosť žiakov zahrať danú scénu pred porotou čo najvierohodnejšie. Dlhodobé problémy majú množstvo pravidiel, ktorými sa tím musí riadiť, lebo inak im za ich nedodržanie môžu byť udelené trestné body.

Ďalšou časťou súťaže sú i spontánne problémy, počas ktorých musí tím za určitý čas (zvyčajne 3-4 min.) prísť na čo najkreatívnejšie a najvtipnejšie riešenia problému. Spontánne problémy majú svoje zameranie: verbálne, praktické alebo verbálno-praktické. Bodovanie sa týka vyriešenia problému, originality a spolupráce v tíme. Body sa udeľujú za spôsob vyriešenia problému, za vtipnosť predstavenia, za herecké výkony tímu, za scenár, texty, splnenie rôznych podmienok, originalitu, za štýl. Body za prezentáciu dlhodobého problému a vyriešenia spontánneho problému sa sčítajú a určia sa víťazi súťaže v jednotlivých kategóriách.

Počas súťaže je „odyseákom“ na mieste pridelený tzv. medzitímový problém. Ide o problém, v ktorom sa spoja dva-tri rôzne tímy a tie musia v spoločnom hľadaní nájst počas trvania súťaže vtipné a kreatívne riešenie zadanej úlohy. Nie je to vôbec nič jednoduché, ale získané body zvyšujú šancu na víťazstvo a zarátajú sa obom skupinám rovnako. Takto sa v „Odyssei“ spoznávajú a spájajú ľudia.

Odysea mysle si zaslúži oveľa väčšiu pozornosť študentov ako doposiaľ. Je to skvelá voľnočasová aktivita, v ktorej nejde o povinné zúčastnenie sa, sedenie na zadku, počúvanie a nudné prednášanie, ale naozaj o kreatívne, inšpiratívne a skvelé prezentácie, riešenia a nápady, ktoré v sebe máme každý, len ich potrebujeme v sebe nájsť a dostať na povrch.

Odysea mysle je pre všetkých kreatívcov skvelou príležitosťou. Aj v roku 2019/2020 máte možnosť prihlásiť sa. Preto neváhajte. Možno sa o rok stanete víťazmi práve vy...

P.S. Viete, aký bol nápis na tohtoročnom tričku?

ODYSEÁK (noun, Slovak)

Someone who finds a solution where others have given up.

.lea wiederman

Hoci sa už pomaly rozbieha nový školský rok, skúsme sa ešte krátko obzrieť za prvým prázdninovým týždňom, ktorý bol pre nás hektický a náročný, no zároveň nás mnoho nového naučil a dal nám možnosť získať ďalšie cenné skúsenosti do budúceho života. Slovom „my“ samozrejme myslím manažment študentskej firmy ESO z dubnického gymnázia, teda menovite: Martin Romaňák, Samuel Šlesar, Diana Lešková, Michal Stratený a Matej Remšík. Ešte v máji sme sa stali najlepšou študentskou firmou spomedzi viac ako 70 firiem na Slovensku. Okrem prestíže a významného údaja do životopisu nám toto víťazstvo prinieslo ako jedinému zástupcovi Slovenska aj nomináciu do Európskeho finále vo francúzskom meste Lille, kde na nás čakala konkurencia až zo 40 európskych štátov.

Náš pobyt vo Francúzsku sa začal už 1. júla 2019. Po úvodných dňoch spoznávania mesta Lille a jeho okolia začala samotná súťaž. Prvý súťažný deň bol prezentačný. Najskôr sme pred obrovským publikom odprezentovali náš produkt – nosič na lyže OdneSki a následne sme ho až do večera prezentovali a predávali na veľtrhu študentských firiem v našom stánku. Podarilo sa nám zdanlivo nemožné, predaj desiatky kusov lyžiarskeho doplnku v strede leta. Návštevníkov veľtrhu aj porotcov náš produkt zaujal, čo nám dodalo sebavedomie do druhého súťažného dňa. Formou interview sme prezentovali našu firmu skupine porotcov a zároveň sa rovnakou formou uchádzal náš Samo o ocenenie Leadership award, teda o cenu najlepšieho lídra.

Celú súťaž sme zavíšili honosným galavečerom v strede velodrómu v susednom meste Roubaix. Počas päťchodovej večere sme netrpezlivo čakali na výsledky. A podarilo sa, Samo získal cenu Leadership award, čím sa stal jedným z 10 najlepších lídrov spomedzi viac ako 350 000 študentov zapojených do programu Aplikovanej ekonómie naprieč celou Európou. Keď sme napokon vystúpili z lietadla späť v Bratislave, mohli sme si konečne vydýchnuť a prehlásiť, že tento turbulentný rok s firmou ESO máme za sebou. A nielen, že sme ho zvládli. My sme ho zvládli na výbornú. A hoci naša študentská firma už skončila, nahradila nás nová firma našich o rok mladších spolužiakov, ktorým držíme palce a prajeme rovnaké úspechy.

Naša účasť v Lille by však nebola možná bez príspevnia našich sponzorov: JA Slovensko, Adient, Unomed, Aquatec, Cementáreň Ladce, Marpex, JAMP Svorada, Pánska móda, Lizard a pán Ladislav Buranský, ktorým touto cestou srdečne ďakujeme.

.martin romaňák
prezident firmy ESO

.odneski vo francúzsku

.cho.company

Ako už je na našej škole zvykom, aj v tomto školskom roku si študenti 3. ročníka zvolili nepovinný predmet Aplikovaná ekonómia. Ten funguje pod záštitou neziskovej organizácie Junior Achievement Slovensko a jeho cieľom je vytvorenie a prevádzka vlastnej JA Firmy, ktorá sa čo najviac snaží priblížiť skutočným podmienkam v dnešnom svete podnikania. Každý zo 16 zúčastnených členov zastáva svoju pracovnú pozíciu a napomáha tak zodpovednému chodu firmy.

.produkt

Tohtoročná JA Firma nesie názov **cho.company**. Samotný názov napovedá, že sme stavili na produkt vplývajúci na chuťové pohárikové našich zákazníkov. Ako mladá a uvedomelá generácia silne vnímame klimatické zmeny a problémy späté so životným prostredím. S tým súvisí aj problematika palmového oleja, pri ktorého pestovaní dochádza k ničeniu obrovských plôch pralesov, nahradených monokultúrami palmy olejovej. Naš produkt, kakaový krém s názvom **čokô**, predstavuje zdravšiu a ekologickjšiu alternatívu ku konvenčným značkám podobných kakaových nátierok. Dbáme na používanie surovín špičkovej kvality, pokiaľ možno nakupovaných v bezobalových obchodoch. V prípade, že surovinu nevieme zohnať bez obalu, preferujeme papier či sklo, no stále hľadáme ďalšie možnosti, aby množstvo vyprodukovaného odpadu pri výrobe čokô bolo čo najmenšie. Produkt neobsahuje žiaden palmový tuk alebo pridaný cukor a zo začiatku sa môžete tešiť na 4 základné príchuť – KLASIKA - vyrobená zo základných surovín, KAFEin - obohatená o lahodnú chuť kávy, ČOKOKOS - ponúka spojenie nastrúhaného kokosu a kúskov bielej čokolády a príchuť FigaRumBum - kde nájdete neodolateľnú kombináciu sušených fig a rumu. Čokô bude zabalené v certifikovanom skle a svoj prvý, dúfame, že nie posledný pohárik, si môžete zakúpiť už na prelome novembra a decembra.

.environmentálny rozmer

Ako už bolo vyššie spomenuté, firma **cho.company** si zakladá na čo najmenšom vplyve na životné prostredie - nielen v oblasti výroby a distribúcie produktu, ale aj na všetkých spoločenských podujatiach firmy. Naším najväčším cieľom je z generovaného zisku prispievať na organizáciu **Prales deťom**, ktorá odkupuje pralesy v oblasti Indonézie a zabraňuje tak ich ničeniu za účelom výroby palmového oleja.

.spoločenské podujatia

Už v októbri ste nás mali možnosť stretnúť na školskom biojarmoku, na ktorom sme pripravili skvelé pochúťky, no najmä ste mali šancu ochutnať naše **čokô**. Veľmi si vážime všetky vaše postrehy a feedback k nášmu produktu! Nedávno náš tím pripravil imatrikulácie pre našich prvákov. Takisto dúfame, že ste si užili našu každoročnú imatrikulačnú párty, tentokrát aj so špeciálnym hosťom – DJ-om Milanom Lieskovským. V predvianočnom období sa opäť stretneme na tradičných školských vianočných trhoch, na ktoré pre vás pripravujeme výborné recepty aj s využitím **čokô**. A samozrejme študentský ples nebude chýbať ani počas pôsobenia firmy cho.company, zháňajte šaty, vo februári ideme plesať!

V mene celej JA Firmy cho.company veríme, že spolu zažijeme nezabudnuteľný rok plný jedinečnej chuti **čokô** a skvelých zážitkov zo spoločenských udalostí našej firmy.

.dominika begáňová
prezidentka JA Firmy cho.company

DECEMBER 2019 17

Len si to predstav. Tvoj deň začína neopísateľným výhľadom. Ležiš na rozkvitnutej lúke a postupne ňa začínajú štekliť lúče vychádzajúceho slnka spoza kopca. Všetko to spoločne tvorí nádhernú scenériu. Zabúdaš na stres, všetky písomky, ktoré ňa čakajú, všetko z teba opadá. Cítiš prítomnosť každej jednej minúty a možnosť, ako ju môžeš naplniť. Vtom však zistíš, že ten kopec, ktorý vyplňa spomínanú scenériu, musíš zdolať... A tak sa snažíš nájsť poslednú štipku energie a hurá na cesty! Celé to však nezačalo tak malebne a ten výhľad nás niečo stál. Nie málo. Mysleli sme si, že po cvičnej expedícii už vieme, do čoho ideme, ale presne o tom DofE nie je. Nikdy poriadne nevieš, do

čoho ideš. A to je tá sloboda, ktorú ti prináša expedícia.

Ranné nestíhačky boli samozrejmosťou. Mám dosť vody, jedla? Nezabudla som na niečo? Náš štart sme považovali za úspešný. Prečo? Pri cvičnej expedícii sa všetko začalo kazíť hneď od začiatku, keď sme stratili Emminu SIM kartu hneď na vlakovej stanici a následne sme sa stratili i my sami.. Znak úspešného štartu a nazbieraných skúseností bol pre nás svetielkom nádeje, že naša expedícia prebehne bez komplikácií.

Prešli sme pár metrov a pomaly sme začínali stúpať. V porovnaní s tým, čo nás čakalo, to bolo absolútne nič, no

my sme už hromžili. Prvú zástavku sme mali už na úvodnej studničke, ktorá sa od nášho štartu nachádzala len 1,8 km. Čakal nás prvý väčší stupák, a to na Kýšky. Doteraz nechápeme, ako sa nám podarilo vyliezť až na kopec. Po výstupe na Kýšky sme neváhali a plní energie pokračovali ďalej. Mali sme sa v tomto bode prejsť na žltú značku, a tak sme smelo odbočili doprava a nasledovali smer. Ideme, ideme, až mi začalo byť divné, prečo klesáme... Turistická značka bola predsa jasná. Šli sme teda ďalej. (Menšie upozornenie pre začínajúcich turistov, značka ukazuje celú trasu, nielen vami určený cieľ.) V skratke - odbočili sme do zlej strany, až sme sa ocitli nad Novou Dubnicou. Rýchlo sme zmenili kurz a zamierili na Kamenné vráta. Po ceste sme stretli druhý tím, ktorých expedícia sa blížila k úspešnému koncu. Navzájom sme si odovzdali inštrukcie a cenné rady k cestám, ktoré nás čakali. Trošku sme sa vydesili, keď sme videli, aký úraz sa im stal pri klesaní z Omšenskej baby, na ktorú sme sa aj my mali vytrepať. V miernom zúfalstve sme si zamávali a pokračovali ďalej. Cesta na Kamenné našťastie prebehla bež najmenšej komplikácie.

Na ceste k predposlednému checkpointu sme stretli ďalší tím. Doteraz nevieme, či nás toto stretnutie potešilo, alebo vystrašilo. Aké kopce nás vraj čakajú! Po chvíli sme bytostne pochopili ich hromženie. Ďalej nás čakala cesta, na ktorú sme boli zvlášť upozornení, aby sme sa na nej nestratili. Nechápeme ako, ale nestratili sme sa. Hurá! S pribúdajúcimi kilometrami rástla aj naša túžba po celi. Mysleli sme si, že už ideme zle, keď sa v tom na nás usmialo šťastie a stretli sme veľmi príjemnú paniu. Prehodili sme pár slov, až sme dospeli k záveru, že náš cieľ je už snáď blízko. Kráčame teda ďalej posilnení vidinou cieľa. Lúka. Značka nikde. Cestička nikde. My zúfalí. Vedeli sme však, že jeden tím už je v celi, a tak sme spustili bojový pokrik a dostalo sa nám pomoci. Po úspešnom vstupe do táborska sme okamžite postavili stany a dali sa do varenia večere. Odohrali sme partičku kariet a pobrali sa na lúku. Pozerali sme a užívali si tú náheru okolo nás. Rozjímali sme a tešili sa z úspešnej expedície.

Pochopili sme, že samotná cesta bola náš cieľ.

.sofia šuranská

.stRASTiplná expedícia DofE

.škola okom prváka

Prišiel nový školský rok a s ním aj noví žiaci našej školy. Každý rok prváci chodia na túto školu s veľkými očakávaniami a predstavami. Preto sme sa rozhodli osloviť štyroch nových žiakov gymnázia a položiť im pár otázok o ich pocitoch na našej škole.

Prečo si si zvolil/a práve túto školu?

Martin: Gymnázium je škola, ktorá vám pomôže prísť na to, čím chcete byť a podľa mňa vás veľmi dobre pripraví na vysokú školu.

Zuzka: Túto školu som si zvolila, lebo som nevedela smer, ktorým sa chcem vydať a od starších žiakov som počula na ňu dobré ohlasy, a tak som si povedala, že to vyskúšam.

Anonym: Pretože sa chcem dostať na dobrú vysokú školu a gymnázium mi prišlo ako správna voľba.

Ado: Do deviateho ročníka som nepremýšľal nad tým, na akú strednú školu chcem ísť. Vedel som, že nechcem robiť niečo, čo ma nebaví, a preto po zistení informácií o odborných školách som si uvedomil, že „tudy cesta nevede...“ Bol som tu na DOD-čku a hneď som mal v tom jasno.

S akými očakávaniami si išiel na túto školu? Vyplnili sa?

Martin: Boli zmiešané, pretože nám na základnej vraveli, že to bude ťažké, no zatiaľ to všetci zvládame, takže to je dobré.

Zuzka: Predstavovala som si, že to bude iné. No vzhľadom na to, že

som tu veľmi krátko, tak som sa ešte nestihla „oľufkať,“ no časom, keď tu budem dlhšie, tak to tu bude úplne super.

Anonym: Už od ostatných som počula, že je to náročná škola, nebrala som to moc vážne, ale teraz vidím, že mali pravdu, ale dá sa to zvládnuť. Prežijem to.

Ado: Prišiel som sem s vysokými očakávaniami od učiteľov, spolužiakov a od mimoškolských aktivít. No nečakal som toľko domácej prípravy do školy.

Čo si myslíš o svojich nových spolužiakoch?

Martin: Najskôr sme sa hanbili, no po adaptačnom pobyte sme sa stali výborným kolektívom.

Zuzka: Sú to super ľudia a potešilo ma, že tu nie sú dievčatá typu „bratislavské nafúkané dievčatá“. Myslím si, že sme super kolektív.

Anonym: Keď som niektorých prvýkrát uvidela, myslela som si, že s nimi nebude zábava. Teraz časom už viem, že som sa mýlila a sú to vážne super ľudia.

Ado: Už keď som ich uvidel, som vedel, že si budeme rozumieť. Na

začiatku som nikoho nepoznal, no teraz, akoby ich poznám celý život.

Ako hodnotíš túto školu? Si spokojný/á?

Martin: Učitelia sú super, síce nám dávajú stále písomky, ale to sme všetci čakali. Naša triedna je strašná šéfká, s ktorou máme všetci dobré vzťahy. No niektoré dni trvajú dosť dlho, zvlášť, keď máme aj nultú. Ale je tu viac pozitív než negatív, tak ja osobne som zatiaľ spokojný.

Zuzka: Je to tu v pohode. Som spokojná. Je tu strašne veľa možností, ale zatiaľ sa ešte neviem do nich nijako zaradiť.

Anonym: Škola je náročná, no neviem si predstaviť, že by som bola na inej škole. Už som sa tu „zabývala“ a myslím, že to bude v pohode, takže som so svojím výberom spokojná.

Ado: Zatiaľ svoj výber nelutujem. Školu hodnotím veľmi pozitívne, je to super miesto pre žiakov s nie veľmi jasnými predstavami o budúcnosti a dávam jej „pät hvězdiček z možných pěti.“

Ďakujeme a prajeme veľa príjemných dní na našom gymnáziu.

.adriana marjánková

.gespräch-susanne depuydt

Können Sie uns etwas über sich sagen?

Ich bin Deutsch- und Englischlehrer am Gymnasium in Deutschland, in Baden-Württemberg eigentlich. Ich war in Schopfheim am Gymnasium aber ich habe in Elsaß gelebt, weil mein Mann Franzose ist. Also ich habe im Elsaß gewohnt und bin dann immer nach Schopfheim zur Schule gefahren. Ich habe 3 Kinder, die in Frankreich aufgewachsen sind und die aber jetzt Erwachsene sind. Wir wohnen jetzt in Banská Bystrica, mein Mann und ich. Ich unterrichte auch regelmäßig am Evangelischen Gymnasium und am Gymnasium Andreja Sládkoviča auch in Banská Bystrica und dann betreue ich Žilina oder Prievidza am Nedožerského Gymnasium und ich mache die Koordination für Jugend debatiert International. Es ist ein Wettbewerb zum Debattieren. Die Schüler diskutieren über ein Thema und es gibt ein Nationales Finale, ein in Košice und ein in Bratislava und

nachher gibt es ein Finale in Bratislava und dann ein internationales Finale. Das ist in Budapest. Und dann gibt es einen Gewinner von 12 Ländern.

Freuen Sie sich über die Mitarbeit mit Studenten aus diesem Gymnasium?

Ja, ich freue mich darüber.

Gibt es einige Unterschiede im Fremdsprachenlernen zwischen der Slowakei und Deutschland?

Das glaube ich, ja, aber ich bin nicht dabei, wenn meine Kollegen unterrichten. Also weiß ich nur, wie ich unterrichte, aber die Schüler sagen manchmal, dass wir nicht wirklich argumentieren. Sie sagen kein pro und kontra. Ich glaube, dass das manchmal so ist. Das sagen die Schüler, und das könnte ein Unterschied sein. Aber in meiner Schule, zumindest an der Schule, wo ich bin, können sie sehr gut Deutsch und haben sehr viele Sachen gelernt. Ich glaube, dass der Unterricht sehr gut in der Slowakei ist.

Was meinen Sie? Welche Vorteile hat Deutsches Sprachdiplom für unsere Studenten?

Es gibt viele deutsche Firmen in der Slowakei, die wirklich suchen nach Schülern, die das Sprachdiplom haben und zwar das kleine und das große. Also sie haben ein Problem, genug Mitarbeiter zu finden für ihre Firmen, die das haben. Sie brauchen Leute, die Englisch können, natürlich, aber die vor allem auch Deutsch können. Wenn man Deutsches Sprachdiplom 2 hat, kann man in Wien studieren und in Deutschland studieren, man braucht keinen Sprachkurs vorher, keine Prüfung vorher zu machen. Deutsches Sprachdiplom hat viele Vorteile für euch, denke ich.

Danke für Ihre Zeit und Antworten. Ich wünsche Ihnen erfolgreiche Arbeit in der Slowakei.

Vielen Dank.

.alec borový

JAZYKOVÁ ŠKOLA OD ROKU 1997

WELCOME
SCHOOL

S NAMI SA VO SVETE
NESTRATÍTE!

PRIHLÁSTE SA K NÁM NA

ANGLICKÝ, NEMECKÝ
A ŠPANIELSKY JAZYK

- celoročné jazykové kurzy pre deti, mládež a dospelých
- príprava na medzinárodné skúšky z anglického jazyka IELTS, FCE, CAE
- kurzy slovenčiny pre cudzincov
- jazykové vzdelávanie vo firmách
- prekladateľské služby

 .jazykova.skola.welcome

V priestoroch Gymnázia v Dubnici n.V.

Mgr. Elena Truchlá: 0905 737 913

www.welcome-school.sk

Ponuka ísť na 2 týždne do Anglicka na jazykový pobyt bola ako splnený sen. S angličtinou som nikdy nemala problém a cestovanie milujem, tým pádom rozhodnutie, či ísť alebo neísť bolo jednoduché. Do Cambridge som cestovala cez spoločnosť CAE Academy.

Bývala som v malej dedinke menom Oakington neďaleko mestečka Girton, kam som každý deň dochádzala do školy. Táto škola fungovala v rámci Cambridge University. Boli sme zatriedení do tried na základe úrovne anglického jazyka a program sme mali navrhnutý podľa toho, čo máme radi a na čo máme chuť. Bola to letná škola a záležalo im hlavne na tom, aby nás to bavilo. To, že sa niečo nové naučíme, bola pridaná hodnota. V škole i mimo školy som stretla veľa úžasných ľudí zo všetkých kútov sveta. Skamarátila som sa so študentmi z Japonska, Talianska, Argentíny či Švajčiarska. Mimo školy sme často chodievali do Cambridge, do parku - najesť sa, na nákupy či na prehliadky mesta. Mňa osobne prekvapilo, ako je univerzita rozsiahla, nakoľko v centre mesta sa na každom kroku nachádza nejaká fakulta či už psychológie alebo histórie a k nej i prislúchajúca vlastná kaplnka, campus a park.

Čo sa týka ubytovania, na výber som mala medzi bývaním v rodine alebo na internáte. Ja, keďže som chcela vyskúšať v rámci pobytu v Anglicku aj anglickú miestnu kultúru, som bývala u dvoch Britov a ich 5-ročnej dcéry. Boli to veľmi milí ľudia, vždy so mnou aj s inými študentmi, ktorí tam práve bývali, komunikovali po anglicky čo najviac a starali sa o to, aby nám nič nechýbalo. Jediné, na čo som sa tešila na Slovensku, bolo zdravšie jedlo, keďže moja rodina

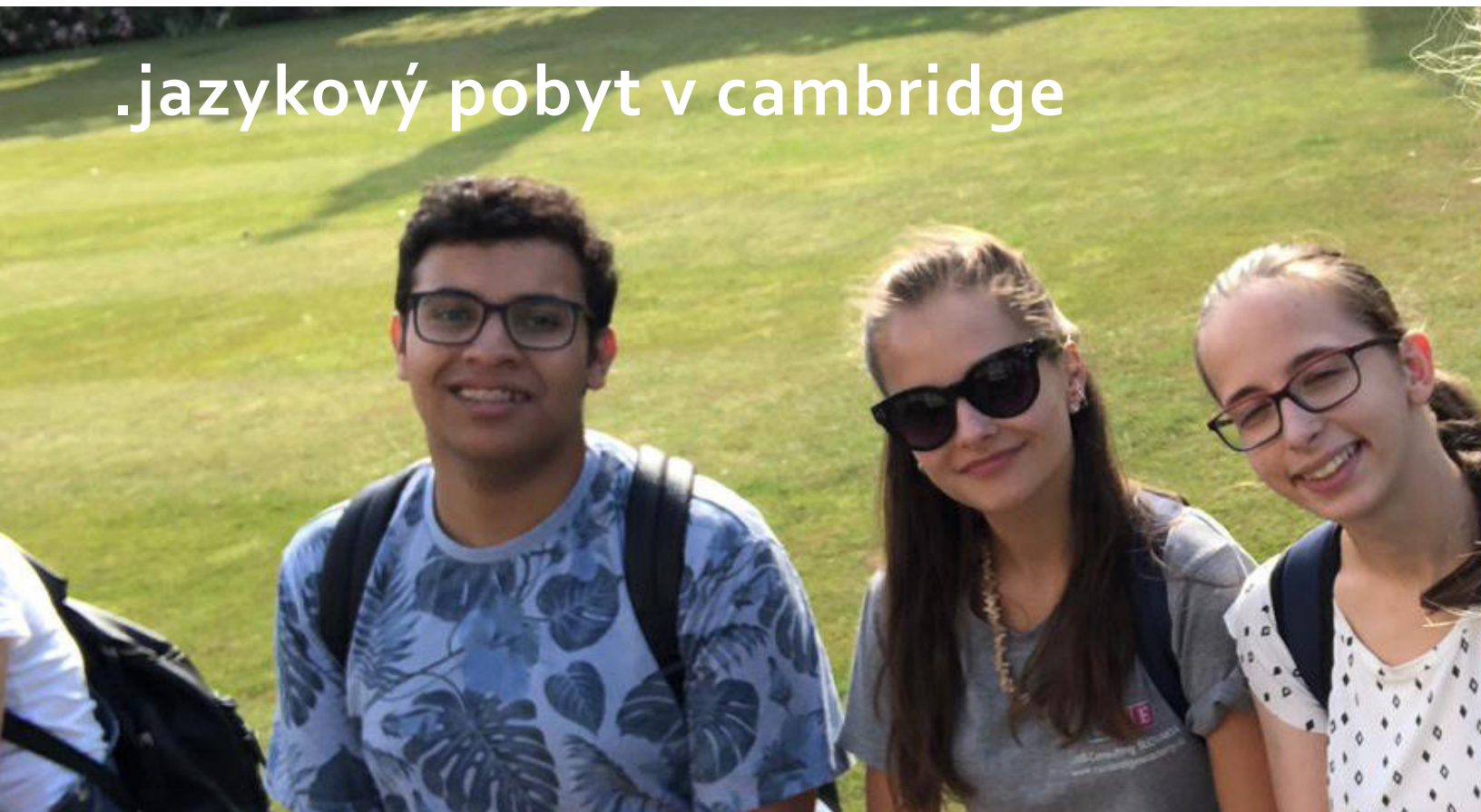
veľmi zeleninu nemusela. Okrem toho mi prekážala chýbajúca možnosť recyklovať. V domácnosti mali jeden veľký smetný kôš doslova na všetko a ani v škole či v meste neboli koše na separáciu. Samozrejme, nie každému vyhovuje bývanie v rodine. V tom prípade je dobrou voľbou bývanie na internáte - buď sám, prípadne so spolubývajúcim. To však znamená, ako mi dve študentky z Holandska vysvetlili, každodenné varenie a prípravu stravy na internáte. Na konci kurzu sa už obe tešili, ako nebudú musieť myslieť len na to, čo si kúpia a pripravia na večeru.

Domov sa mi veľmi nechcelo, nakoľko som si Cambridge obľúbila. Vedela som, samozrejme, že asi nezapnem kufor pre to množstvo suvenírov a jedla, čo som nakúpila, ale horšie sa mi lúčilo s ľuďmi, s ktorými som sa stretla a miestami, ktoré mi prirástli k srdcu. Lenže nič netrvá večne a príchod na letisko vo Viedni bol návratom do reality.

S angličtinou som celý čas nemala problém. Ak som aj niečomu nerozumela, všetci nám to veľmi ochotne „po lopate“ vysvetlili a rozumieť sa dalo každému, kto si nemrmlal pod nos alebo nemal veľmi silný cudzí prízvuk (taliančina bola v tomto ukázková). Na konci kurzu som už v angličtine aj rozmýšľala a musela som si niektoré slovíčka prekladať z angličtiny do slovenčiny, keď som napríklad volala s rodičmi. Zážitok to bol pre mňa obrovský. Nielenže som sa stala odvážnejšou a nezávislejšou v komunikácii v cudzom jazyku, ale i v cudzej krajine. Rada túto skúsenosť odporučím každému, kto sa nebojí angličtiny a rád cestuje. Ja osobe sa už teraz chystám o rok zasa.

.natália vanková

.jazykový pobyt v cambridge

.welcome school

Jazyková škola WELCOME SCHOOL je dlhé roky pevnou súčasťou nášho gymnázia a ponúka množstvo kvalitných kurzov. Zaujímala nás genéza a filozofia jednej z najúspešnejších jazykových škôl v našom regióne, a preto sme položili zopár otázok Mgr. Elene Truchlej – zakladateľke a riaditeľke Jazykovej školy WELCOME SCHOOL.

Henry Ford založil svoju vlastnú firmu, pretože chcel, aby sa automobily začali predávať aj obyčajným ľuďom, čo Vás viedlo k založeniu vlastnej jazykovej školy?

Moje rozhodnutie prišlo vcelku krátko po tom, ako som začala pracovať v našom gymnázii v roku 1995. Uvedomila som si, že učím angličtinu veľa inteligentných a ambiciózných študentov, ktorí nároky v škole zvládali bez väčších problémov a cítila som, že je v nich potenciál dosiahnuť viac. Preto som sa rozhodla ponúknuť niečo, čo im pomôže v konkurencii pri prijímacích pohovoroch na VŠ, vrátane možnosti študovať v zahraničí. Začala som prípravu na medzinárodnú skúšku z anglického jazyka First Cambridge Examination, čo je úroveň B2. Osobne som presvedčená, že je veľmi prospešné rozvíjať predpoklady študentov v správnom veku a ponúknuť im ďalšie možnosti, ukázať cestu a efektívne spôsoby dosiahnutia úspechu.

V čom tkvie podstata názvu WELCOME SCHOOL?

Názov našej školy obsahuje principiálny postoj k našim študentom, ktorý je obsiahnutý v anglickom slove welcome, t.j. ste vítaní. Ktokoľvek má záujem, nájde u nás svoje miesto. Ak máš problém s angličtinou, pomôžeme ti. Ak si dobrý, potiahneme ňa ďalej. Vždy to má zmysel a za výsledok sme zodpovední my.

Jazyková škola WELCOME SCHOOL sa od svojho založenia špecializuje hlavne na anglický jazyk. Aké rôzne programy môžu študenti u Vás študovať?

U nás sa učia a rozvíjajú anglický jazyk deti od 6 rokov v kurzoch s názvom Junior, t.j. deti vo veku žiakov ZŠ, kam chodia aj naši študenti od Prímy po Kvartu. Starší študenti môžu chodiť do

kurzov všeobecnej angličtiny, kde sa rozvíjajú všetky jazykové zručnosti, od úrovne nižšej strednej po vyššiu strednú. Hlavná priorita je rozprávanie, čo pri počte 6 - 10 študentov ide zvládnuť veľmi efektívne.

Pre študentov s vyššími ambíciami sú určené prípravné kurzy na Cambridge skúšky, a to hlavne CAE /Cambridge Advanced Examination/, t.j. úroveň C1. V posledných rokoch je nárast v záujme o IELTS skúšku. Je to medzinárodný testovací systém v ovládaní anglického jazyka a jeho akademický modul je nutný, aby študent zvládol štúdium na VŠ. Na Slovensku je vzrastajúci záujem o štúdium v zahraničí, dokonca aj v nemecky hovoriacich krajinách sa dá študovať v angličtine. Ale aj Dánsko, Holandsko má záujem o našich študentov a so slušnou angličtinou to celkom ide. V súčasnosti tam úspešne študujú aj naši bývalí študenti. Treba však zdôrazniť, že angličtina je prostriedok, nie cieľ štúdia. Vďaka angličtine máte dvere do sveta otvorené, ale len v kombinácii s kvalitnými akademickými vedomosťami. Čiže prvoradé je poriadne štúdium v škole a potom si môžeš vyberať medzi slušnými univerzitami, minimálne v Čechách a ďalej.

Aké iné jazyky okrem angličtiny WELCOME SCHOOL ponúka? Plánujete nejaké ďalšie jazyky do výučby zaradiť?

U nás sa dá študovať aj nemecký, španielsky a ruský jazyk. Volia si ho často zamestnanci firiem, ktorí ho potrebujú k svojej práci. Z tohto je jasné, že ovládanie jazyka je v tomto čase aj kvalifikačný predpoklad, nevyhnutný, aby vás do určitej práce prijali. Z tohto poznania je logický záver, že ak sa dnes niekomu stále zdá, že štúdium jazykov je niečo nadbytočné a zafažujúce, až život ukáže, ako sa títo študenti mýlia. Nové jazyky zatiaľ neplánujeme zaradiť, ale rozhodujúci je záujem študentov. Dnes a zrejme aj perspektívne dlhodobo je číslo jeden angličtina, preto sa to snažíme robiť poctivo.

Ako sme sa dočítali na webovej stránke, každý pracovník vo Vašej jazykovej škole prešiel výberovým konaním. Keby mal niekto záujem pre Vás pracovať, aké predpoklady musí spĺňať?

Dnes nie je ľahké uspokojiť nároky študentov z hľadiska kvality aj osobnostných predpokladov. Lektori musia v prvom rade spĺňať kvalifikačné predpoklady. Prax vo vyučovaní je výhodou, ale aj úplne noví absolventi VŠ sa ukazujú ako výnimočne schopní ľudia, ktorí dokážu zaujať a získať študentov dlhodobo. Takou osobou je naša lektorka Mgr. Martinka Machová, ktorá je jasným príkladom takého mladého pedagóga. Dobrý lektor určite musí byť kvalitný z hľadiska ovládania daného jazyka a hlavne metodiky, čiže ako učiť, aby boli kvalitné výsledky. Určite musí byť pracovitý pri príprave zaujímavých hodín a vysoko motivujúci, aby študent videl, že to má zmysel. Čo vidím ako najdôležitejšie z hľadiska dlhodobej existencie našej jazykovej školy oproti iným je fakt, že máme pevné opory v stálych lektoroch. Bez nich by sme neboli tam, kde sme dnes. Preto moja vďaka za oddanosť a kvalitnú prácu patrí mojej kolegyni PaedDr. Vierke Pinčekovej a tiež Mgr. Marcelke Gogolovej, ktorá dáva učeniu aj ďalší rozmer.

V dnešnej dobe môžeme v našom okolí nájsť množstvo jazykových škôl. Čím sa odlišuje jazyková škola WELCOME SCHOOL od ostatných?

Nerobím si porovnávacie analýzy, v čom sa líšime od konkurencie. Naším hlavným cieľom je robiť veci zodpovedne a poriadne. Myslím, že preto sme otvorili už 23. školský rok. Nezáleží, či to je kurz pre deti alebo dospelých, pre začiatok alebo pokročilých. Sledujeme záujmy svojich študentov, využívame nové trendy a moderné učebnice pre 21. storočie, digitálne vyučovanie, aplikácie, čiže študenti môžu využiť aj prácu na internete a rozšírené možnosti štúdia. Interaktívna tabuľa je samozrejmosťou. Najpresvedčivejšími sú však určite čísla. Naša úspešnosť na Cambridgeských skúškach je 98 % . Načo chodiť inam, keď kvalitu dosiahnete v našej Jazykovej škole Welcome School v priestoroch Gymnázia v Dubnici n/V.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa ďalších úspešných rokov.

..redakcia INAK

.utvorte koridor!

Podujatie „Utvorte koridor!“ sa konalo dňa 30. 9. 2019 v Kultúrnom dome v Dubnici nad Váhom s hosťom Milanom Kňažkom, významnou osobnosťou Nežnej revolúcie, a Jánom Gorduličom, známym slovenským stand-up komikom.

Žiaci gymnázia zapojení do projektu Euroscola pripravili diskusiu s pánom Kňažkom, ktorú viedol Ján Gordulič. Diskutovalo sa o neistých časoch plných odvahy, ktoré nám významne zmenili budúcnosť. Spomínalo sa na najväčšie prejavy solidarity medzi ľuďmi na námestiach. Zaujímali nás zlomové body revolučného roku a v neposlednom rade sme si v krátkom zostrihu videí, ktoré pripravili Adrián Koníček, Max Vrábek a Tomáš Gogola, pripomenuli, ako november roku 1989 vyzeral v uliciach. V rámci navodenia správnej atmosféry nám Martin Romaňák zahral na gitare najznámejšie piesne, ktoré sa aj vtedy niesli námestiami. Celé podujatie moderovala Janka Havránková.

Toto významné obdobie sme si zhmotnili aj sériou fotografií vo vestibule kultúrneho domu. Výstavou sme si chceli uctiť významný dátum našich dejín a zároveň upriamiť pozornosť na ľudí, bez ktorých by sme dnes slobodu zrejme nemali.

Nielen štrngajúcimi kľúčmi, ale najmä uvedomelosťou a vytrvalosťou sa prepisujú dejiny. Preto bolo zorganizovanie tohto podujatia pri príležitosti 30. výročia Nežnej revolúcie také výnimočné. Poďakovanie patrí nielen pánovi Kňažkovi a Jánovi Gorduličovi, ale najmä pani učiteľke Gogolovej a všetkým žiakom Euroscoly, ktorí zabezpečili jeho uskutočnenie.

**.lucia šipošová
III.A**

.ako sa rodila sloboda

Veľakrát sme svedkami udalostí, ktoré sa zapíšu do histórie a my si to v danej chvíli ani neuvedomujeme. Sú to chvíle, kedy treba vziať udalosti do vlastných rúk a pokúsiť sa zmeniť budúcnosť.

Rovnako sa za svoju budúcnosť postavili študenti v roku 1989 a rozhodli sa neprizerať sa nevyhovujúcemu režimu. Vďaka ich snahe a odhodlanosti niečo zmeniť tu dnes môžeme prehlásiť, že skutočne zmenili našu prítomnosť.

Udalosti Nežnej revolúcie poznáme z dejepisu všetci veľmi dôverne. Ako jeden z množstva dôležitých dátumov si však práve tento pamätám najlepšie. Nepripomenúť si deň, ktorý obrátil život ľudí v našej krajine, by nebolo správne. Sedemnásť november odštartoval zánik totalitnej éry vo vtedajšej Československej socialistickej republike. Hoci sa prvé dve demonštrácie konali pri príležitosti Medzinárodného dňa študentstva, a teda 50. výročia nacistických razíí na Pražských vysokoškolských internátoch, ich účastníci demonštrovali slovne aj transparentmi najmä proti komunizmu.

Dnes žijeme v dobe, keby môžeme protestovať proti čomukoľvek, kdekoľvek a akokoľvek, pokiaľ niekomu fyzicky neublížieme. Pripomeňme si však, že vtedy, v čase totalitného režimu, to protestujúci vôbec nemali také ľahké.

Tvrдый zásah polície proti stretnutiu vysokoškolských študentov v Prahe bol krutý a takmer bezdôvodný. V spoločnosti vyvolal pohoršenie a následne aj sériu protestných akcií. Medzi ne patrili napríklad okupačný štrajk na vysokých školách, ku ktorému sa pripojili aj herci a novinári.

Nedokážeme si zrejme ani predstaviť, aký strach mali ľudia, ktorí sa rozhodli nevzdať sa. Mali by sme ich obdivovať pre ich odvahu a cítiť vďaka za ich vytrvalosť, pretože dnes vieme, že sa to vyplatilo. Novembrové demonštrácie so státisícovými účasťami občanov vyústili do pádu komunistického re-

žimu. Bezprostredne po 17. novembri vznikli hnutia Verejnosť proti násiliu a Občianske fórum, ktoré položili základ politického pluralizmu. Boli vymenené vedenia KSČ aj KSS, zrušené bolo ústavou garantované vedúce postavenie komunistickej strany. V decembri bola vymenovaná prvá federálna i slovenská vláda s prevahou nekomunistov. Rezignoval komunistický prezident Gustáv Husák, za prezidenta bol zvolený Václav Havel. Všetky tieto revolučné zmeny by sa nikdy neboli stali nebyť odvážnych študentov, ktorí sa na náš vtedajší život viac nedokázali prizerať. So spätným pohľadom do minulosti ich za túto odvahu obdivujem o to viac.

Hovorí sa, že každý z nás dokáže niečo zmeniť, ak to úprimne chce. Všetko sa dá! Mohli by sme povedať, že bolo len otázkou času, kedy by revolúcia nastala, pretože ľudia zmenu skutočne chceli, ale pripomeňme si, že táto revolúcia je ešte o niečo výnimočnejšia. Nenásilná zmena režimu s prvkami dohody a reformy dostala pomenovanie „nežná“ alebo „sametová“ revolúcia. Nielen, že prebehla a zmenila nám budúcnosť, prebehla navyše bez násilia a takmer úplne pokojne.

Mali by sme byť hrdí na každého, kto sa vtedy o zmenu pričínal a vďační za každý štrngajúci kľúčik, ktorý sa stal súčasťou dlhých hodín protestných zhromaždení na námestiach po celom Československu. Boli tam prítomní naši susedia, učitelia, rodičia... Preto dúfam, že si neprestaneme túto významnú udalosť pripomínať a budeme rovnako odvážni, keď bude treba opäť zmeniť našu budúcnosť.

.lucia šipošová
III.A

.rodová rovnosť

V októbri tím Euroscoly zorganizoval počas jedného dňa – 28. 10. dve zaujímavé interaktívne prednášky s Petrom Konečným. Nakoľko bol o túto aktivitu obrovský záujem, rozhodli sme sa zorganizovať akciu v Kultúrnom Dome v Dubnici nad Váhom za podpory mesta Dubnica n/V. Zúčastnilo sa jej cca 350 študentov. Musíme skonštatovať, že vedenie mesta nám vychádza v ústrety a za prenájom priestorov neplatíme žiadny poplatok.

Peter Konečný študoval na VŠMU na Katedre filmovej vedy a multimédií. V roku 2000 založil najčítanejší a najstarší filmový portál Kinema.sk. Od roku 2010 tvorí a uvádza reláciu Screener na Sme.sk, v ktorej predstavuje filmové novinky a venuje sa rôznym filmovým témam. Okrem toho organizuje a uvádza Filmové večery Petra Konečného, spolupracuje na festivale Cinematik v Piešťanoch, je dlhoročným spolupracovníkom Rádia_FM a Rádia Slovensko.

Členka tímu Euroscoly Karolína urobila s Petrom Konečným rozhovor:

K: Myslíte si, že takýto spôsob prednášky je tou správnou formou, ako ľudí informovať o problémoch spojených s diskrimináciou žien či s rodovou nerovnosťou?

P: Ide o problém spoločnosti, ktorý treba reflektovať. Hlavne v dnešnej dobe, kedy sa naozaj zamieňajú pojmy a veľmi tvrdo sa naväzajú do rodovej nerovnosti. Pre ľudí to predstavuje problém. Práve v prípade týchto videí je vidieť, ako to je možné jednoducho vysvetliť a scitliviť publiku. Vidí jednotlivé obrazy toho, čo sa vlastne deje v spoločnosti, a to na jednoduchých príkladoch, ktoré sú krásne natočené. Vie pochopiť, o čo mi ide v rámci rozprávania o diskriminácii žien, napr. pri platoch. Naozaj sme krajina, ktorá na tom nie je dobre v súvislosti s našim umiestnením na chvoste v rámci platových rozdielov medzi mužmi a ženami. Ja som fanúšik toho, aby sa táto situácia vyrovnala. Tento problém je daný množstvom vecí, akými sú stereotypy v spoločnosti, vnímanie feminizmu. Pre mňa je celá tá averzia

a agresia čisto len nepochopenie témy. Príde mi nepochopiteľné, že v roku 2019 o takýchto problémoch vôbec musíme rozprávať.

K: Je možné zmeniť zmýšľanie v rámci konzervatívnejšej spoločnosti?

P: Najhoršie je nerobiť nič, čiže už len robiť niečo je veľmi dôležité. Niečo skúsiť, otvoriť ľuďom možnosti pochopenia v tejto oblasti. Nemám predstavu spasenia sveta. To, čo ste dnes videli, ma čaká najbližšie dva roky pre veľké množstvo študentiek a študentov na Slovensku. Bude to moja práca, ktorej budem venovať svoj čas a budem ju vylepšovať. Vy ste boli prvá škola. Nachádza sa tam množstvo informácií a problémov, o ktorých mladí ľudia nevedia, to je v poriadku. Zatiaľ to neriešia, ale keď prídu do pracovného procesu,vidia ich.

K: Je pre bežného diváka jednoduché hľadať skryté odkazy vo filmoch?

P: Snažím sa dlhé roky o to, aby diváci pri filmoch začali, neskôr vedeli kriticky myslieť a rozoznávať kvalitu. Moje prednášky videlo asi 100 000 študentov a Svet médií je naozaj úspešný projekt, preto, ak len isté percento ľudí začalo pozerať iné filmy, tak som rád. Snažím sa ukázať ľuďom, že svet filmu nie je len Amerika, ale obrovské množstvo vecí, ktoré nepoznajú. Ak ich však objavia, možno sa im otvorí nový svet. O to sa snažím, otvárať oči. Reakcie sú kladné a pre žiakov majú moje prednášky zmysel.

K: Dá sa umiestňovaním rôznych prvkov a odkazov zmierniť práve rast pravicového extrémizmu?

P: Podľa môjho názoru, určite a nie len toho. Dobré filmy, reklamy a seriály robia ľudí lepšími. Samozrejme neexistuje nejaká 100 percentná korelácia, ale je jednoznačne

potvrdené, že ľudia, ktorí pozerajú dobré filmy, chodia do filmových klubov, nie sú tí, ktorí by mali v živote nejaké problémy s tým, ako sa správať k ľuďom či akí byť v spoločnosti. Akýkoľvek dobrý audiovizuálny obsah rozvíja myslenie, predstavivosť. Je to posúvanie sa ďalej, uvažovanie nad svetom. Rovnako, ako to robí literatúra, dobrá hudba alebo výtvarné umenie. Film má úžasnú moc v kombinovaní všetkého, to je na ňom krásne. Film je stroj na emócie a empatiu. Je to pre človeka dôležité, rovnako ako kultúra, ktorá je na Slovensku na poslednom mieste záujmu. Kultúru musíme tlačiť hore! Keby ľudia mali väčší background toho, čo vnímajú a sledujú, krajina by bola inde.

K: Otvárajú filmy aj globálne témy, akými sú napríklad migračná kríza, vojnové konflikty a pod. ?

P: Nielen filmy, aj reklamy dokážu otvárať dôležité témy, odovzdávajú nejaký odkaz. Európska kinematografia, čo sa týka aktuálnych problémov spoločnosti, krásne poukazuje na tieto problémy.

K: Keďže sme zapojení v projekte Euroscola, na záver by sme sa chceli spýtať, či je podľa vášho názoru EÚ tým najlepším, čo sa Slovenskej republike mohlo, po stránke hospodárskej aj kultúrnej, stať?

P: Ja si myslím, že nebolo a ani nie je inej možnosti ako tej, že Slovenská republika je v Európskej únii. Vďaka prepojeniu týchto krajín to má, pre mňa osobne, dopad na kultúru, v súvislosti s robením spolupráce. Témy, ktoré sa riešia na pôde Európskej únie sú veľmi dôležité. Súdiac podľa dojmov ľudí žijúcich v Británii, si osobne myslím, že ich krajina robí veľkú chybu. Britský režisér Peter Strickland do svojho filmu Také krásne šaty nenápadne vsúva to, čím si Británia momentálne prechádza.

.tím euroscola

.fast fashion - nikto by nemal za módu platiť životom!

Žijeme v konzumnej spoločnosti, ktorá chce stále viac a viac. Kde to však končí? Kam musia zájsť spoločnosti a podniky, aby sme si uvedomili cenu, ktorú platí životné prostredie a ľudia vo výrobe?

Naša generácia si ešte stále dostatočne neuvedomuje, aký zhubný dopad má módný priemysel a naše nakupovanie nielen na životné prostredie, ale aj životy mnohých ľudí. Nové kolekcie takmer každý týždeň, tričká za tri eurá a plné skrine oblečenia. Za posledných dvadsať rokov sa módný priemysel enormne zmenil. V minulosti sa konali módné prehliadky, kde sa predstavovali kolekcie: jarná, letná, jesenná a zimná. Oblečenie malo svoju cenu a hodnotu. Bol to férový obchod medzi všetkými stranami.

Toto je už minulosťou. Spoločnosti totiž prišli na zaujímavý fakt, že čím menej oblečenie stojí, tým viac si ho kúpime. Máme pocit, že sme bohatí a môžeme si dovoliť viac, aj keď v skutočnosti prichádzame o peniaze a jediný, kto zarába, sú samotné spoločnosti. Aby to celé fungovalo, museli firmy najskôr znížiť ceny predávaného tovaru. Najľahšia cesta viedla cez presunutie výroby do rozvojových - nízkonákladových krajín. Naše oblečenie vyrábajú muži, ženy a deti v továrňach, kde sa porušujú základné ľudské práva. Každý človek má právo na bezpečnosť. Prečo to teda neplatí? Prečo musia pracovníci tovární prichádzať do polorozpadnutých budov, pracovať za prítomnosti škodlivých látok v neľudských pracovných dobách a za toto všetko dostanú dve eurá na deň? Pretože my si chceme kúpiť ďalší nepotrebný pár riflí za dvadsať eur?

Ako som už spomenula, doba sa zmenila. Logika hovorí, že vzhľadom na to, že počet kolekcií za rok sa zvýšil takmer trinásťnásobne, oblečenie by malo stať viac. Viac látky, viac pracovníkov, ktorých treba zaplatiť. Tá istá kvalita by mali viesť k inflácii, opak je však pravdou. Deflácia, teda zníženie cien, je realita, za ktorú platia ľudia životmi.

V Bangladéši v meste Dháka sa pred šiestimi rokmi odohralo nešťastie, ktoré rozprúdilo debaty po celom svete a ľudia si začali uvedomovať, že je niečo zle. Išlo o osemposchodovú továreň Rana Plaza, do ktorej boli pracovníci nútení ráno prísť napriek príkazu na evakuáciu. Majitelia vedeli, že budova je v katastrofálnom sta-

ve. Múry boli popraskané, no ľudia z tovární boli nútení pracovať v tejto budove, len aby dodali všetko načas a aby sa nezvýšili náklady. Ak by neprišli, boli by bez práce. Približne o deviatej ráno sa osemposchodová budova zrútila a napriek snahe záchranárov vyslobodiť ľudí spod trosiek, zahynulo 1134 ľudí. 1134 ľudských životov vyhaslo kvôli neobstaranosti majiteľov. Kvôli spoločnostiam prahnúcich po peniazoch. Kvôli našej lakomosti a nezmyselnej túžbe po väčšom množstve oblečenia.

Potrebuje ľudí, ktorí si negatívny dopad konzumu uvedomia a budú to chcieť zmeniť. Protihnutie sa volá slow fashion. Všetko je to založené na férovom obchode, kde sa návrhári oblečenia a značky starajú o svojich dodávateľov, a platia im tak, ako by mali. Taktiež vyrábajú z čo najviac ekologických materiálov, pretože fast fashion je neuveriteľnou záťažou pre životné prostredie. Priemerný Američan vyhodí za rok 37 kg oblečenia, z toho sa na skládkach stáva jedenásť ton oblečenia, ktoré sa rozkladá okolo 200 rokov. A to hovoríme len o Amerike. Preto je dôležité uvedomiť si, čo spôsobujeme a nabudúce ísť do obchodov s otázkou, či to naozaj potrebujeme. Či neexistuje alternatíva nejakej slow fashion značky, či nechceme ísť na burzu oblečenia alebo do second handov a využiť oblečenie, ktoré je zachovalé. Pretože dôležitá informácia je, že oblečenie nie je jednorázový produkt.

V rámci ročníkových projektov sme vytvorili skupinu, ktorá sa odhodlala vytrhnúť negatívne stránky fast fashion kolekcií na svetlo a bojovať proti tejto problematike. Jedným z krokov bolo založenie internetového bazáru na Instagrame. Jeho názov je @divozienky_bazar, kde môžete nakupovať či predávať oblečenie. Dúfame, že ho podporíte.

**.barbora zermeghová
septima**

.poslovia slobody

Sloboda je stavom duše. Je pozvánkou do lepšieho sveta. Sveta, v ktorom sú všetky dvere otvorené. Tak ako si ľudia nevedia predstaviť čiernu bez bielej, tak si sloboda nevie predstaviť svoje pôsobenie v priestore ohraničenom stenou. Veľa ľudí žije v klietke. Ozrutné kovové mreže okolo nich sú vystavané z ich výhovoriek a nevládnosti. Koľko ľudí, koľko drobných vtáčikov v klietke má svoje dvierka otvorené a stačil by len obyčajný pohyb smerom za zmenou. Veľa ľudí svoju príležitosť nevyužije. Len chabo odignorujú voľný východ zo svojho väzenia a zostanú uväznení vo väznici tvorenej svojimi telami. Nasledujúci priestor však nie je venovaný takým ľuďom. Patrí pochabým vtáčatám, ktoré sa nebáli vyjsť zo svojej komfortnej zóny a opustiť mreže. Tieto myšlienky sú o priekopníkoch slobody, ktorí sa chopili svojej príležitosti, hoci ich vyhliadky neboli hneď od začiatku natoľko farbisté a jasné.

OSCAR WILDE

Bol, je a vždy bude jednou z najvýznamnejších a najviac vplyvných osobností svetovej literatúry. Okrem brilantných slovných hračiek a sentencií s hlbokým významom, obsahoval jeho životný postoj istý nádyh rebélie s túžbou po zmene. Nielen vďaka svojmu uštipačnému názoru a vždy výraznému oblečeniu sa Wilde stal jednou z najznámejších osobností svojej doby. Jeho divadelné hry a jediný román Portrét Doriana Graya, v ktorom spojil estetickú filozofiu s dojemným príbehom, ho vyniesli na vrchol spoločnosti. Osudový príbeh Oscara Wilda bol naozaj wild, nebol len tichým mužom s hlavou plnou predstáv. Bol jedným z prvých mužov, ktorý sa nebál prejavíť svoju orientáciu v starom Anglicku. Veľkú časť svojho života udržoval pomer s lordom Alfrédom Douglasom a za ich prejavy lásky bol Oscar odsúdený za obscénnosť na 2 roky väzenia a ťažkých prác. Po návraťe mal však hlbokú ujmu na duši a zakrátko bohužiaľ skončil. Jeho láska a sloboda boli však silnejšie ako konvenčné predstavy doby, v ktorej žil.

SIGMUND FREUD

Na svete snáď neexistuje viac kontroverzný psychológ a psychoanalytik, akým bol práve Sigmund Freud. Svojimi myšlienkami a postrehmi zasiahol dobu do jej slabín a "moderným" ľuďom, snažiacim sa nepodobáť na zvieratá, nastavil neurotické zrkadlo. Sigmund Freud bol jedným z prvých, ktorý sa rozhodol otvorene rozoberať ľudskú sexualitu. Muselo byť veľkým šokom pre vtedajšiu dobu povedať

mužom, že aj oni sú hysterickí. Je jedným z najviac citovaných psychológov a na jeho teórie dnes hľadajú celý svet s obdivom, avšak vždy tomu tak nebolo. Za svoje nadčasové myšlienky a idey bol celý život odsudzovaný, ale práve on položil základy dnešných psychologických teórií. Jeho osobité myslenie zmenilo svet a naďalej inšpiruje mnoho ľudí k štúdiu hlbín ľudskej mysle.

WALT DISNEY

Vizionár, kúzelník, mág a malý muž s veľkým cieľom - Walt Disney. Človek, vďaka ktorému malo naše detstvo tú pravú rozprávkovú esenciu. Odmala kreslil a nebol ochotný sa zmieriť s možnosťou, že by sa stal radovým človekom bez štipky umenia vo svojom živote. Bol posadnutý víziou pohybujúcich sa kreslených postavičiek s príbehom. S jedným kufrom a dvadsiatimi dolármi vo vrecku sa vybral do Hollywoodu s ideou splnenia si svojho amerického sna. V roku 1928 sa narodil Mickey Mouse, čiernohlavý myšiak odetý v drobných nohavičiach s priveľmi veľkými topánkami k svojmu telu. Disney začal natáčať krátke grotesky s vojnovou tematikou, ale všetky jeho kroky viedli k veľkému celovečernému filmu, ktorý sa tak zúfalo snažil natočiť. Všetci jeho spolupracovníci ho odhovárali, lebo vraj celovečerná animovaná rozprávka nemôže zaujať divákov, ale on našťastie počúval svojho vnútorného génia, a tak v roku 1937 vyšiel jeho prvý celovečerný muzikál Snehulienka a 7 trpaslíkov. Film ešte v tom roku zarobil 7 miliónov dolárov a nielen vďaka nemu sa Walt Disney zapísal

do dejín ako najväčší vizionár animácie vôbec.

COCO CHANEL

Žena, ktorá sa dokázala vypracovať z obyčajnej radovej krajčírky na zakladateľku jednej z najúspešnejších firiem vôbec. Do dámskej módy vniesla jednoduchý kostým s nohavicami. Vytvorila úplne nový druh dámskej bižutérie i nemalé množstvo nesmrteľných parfumov symbolizujúcich ženskoscť. Reč je o elegantnej Gabrielle Chanel, ktorá ako vôbec prvá žena začala vyrábať a produkoval dámske oblečenie so značne mužskými prvkami, ktoré zároveň dokázali podtrhnúť zmyselnú ženskoscť. Búrala konvenčné predstavy doby o ženách a ženskej móde. Práve do jej oblečenia začali ženy chudnúť a práve jej návrhy sa stali nesmrteľnými rovnako ako večne rezonujúci parfum Chanel N°5. Jej život bol plný nenaplnených lások, veľkých sklamaní a strát. Na konci zostala uväznená sama so svojou genialitou, ale na svete bolo len málo žien, ktoré by si rovnako ako ona mohli povedať, že nerobia módu, ale že práve ony ňou sú.

ALEXANDER DUBČEK

Jedna z najvýraznejších osobností dejín Slovenska. Alexander Dubček bol jednou z najpozitívnejších a najľudskejších stvorení pohybujúcich sa v československej politike. Práve on sa pokúsil nastoliť v našej krajine socializmus s ľudskou tvárou. Avšak jeho ľudskoscť mu v mnohých smeroch spôsobovala prekážku, pre ktorú nebolo vo vtedajšej dobe krutosti miesto. Po zvolení do úlohy 1. tajomníka ÚV KSČ sa jeho pokusy

o demokraciu začali výraznejšie objavovať a sietiť demokracii na cestu. Hoci je podpísanie moskovského protokolu mnohými vnímané kontroverzne, jeho meno bude naveky rezonovať v histórii v spojitosti s ľudskosťou a slušnosťou. Alexander Dubček by mal byť vzorom. Vzorom nielen politickým, ale hlavne ľudským so srdcom na správnom mieste.

NELSON MANDELA

Nelson Mandela sa nebál postaviť za slobodu a rovnaké práva pre všetkých. Bol veľkým odporcom režimu apartheidu. Za svoje tvrdenia bol odsúdený na 27 rokov domáceho väzenia. Jeho vznešené ideály a vídina lepšieho zajtrajška ho držali pri živote. Mandelovi bola

niekoľkokrát ponúknutá milosť, ale pod podmienkou, že by zastavil a nadobro ukončil svoju činnosť a odpor voči nadvláde bielej rasy, čo bolo samozrejme proti jeho presvedčeniu a hodnotám. Po dlho očakávanom prepustení z väzenia vyzval všetky černošské organizácie, aby riešili svoje spory bez násilia. Jeho úsilie a popularita zaistili, že sa stal prvým čiernym prezidentom JAR, ktorý bol zvolený s väčšinou 66 percent. Za svoje snahy a úsilie získal Nobelovu cenu za mier, ktorá na neho čakala dlhé roky.

MARTIN LUTHER KING

V roku 1955 sa začali stretávať a modliť masy ľudí za zatknutú Rosu Park, ktorá odmietla v autobuse uvoľniť miesto bielemu pasažierovi.

Martin Luther King bol v tej dobe kňazom, ktorého povolali kázať slová lásky, miernosti a pokory, ktoré si osvojil z Biblie. Celkový proces obhajovanie nevinnej občianky trval vyše roka. Medzitým bol Martin Luther King vystavený nebezpečným a život ohrozujúcim vplyvom netolerantných a hlúpych ľudí. Dokonca bola nastražená bomba do jeho domu. Celá táto situácia vyústila do kampane proti rasovej segregácii. Celý svoj život zasvätil boju za správnu vec. Boju za ľudské práva, za čo bol neskôr odmenený Nobelovou cenou za mier. Žil to, čo kázal a aj vďaka nemu sa čierni ľudia stali plnohodnotnými členmi spoločenstiev.

.martina kostolná

.vl
t

astná
vorbá

-sprejom na stenu Paulína Liščáková, IV.B

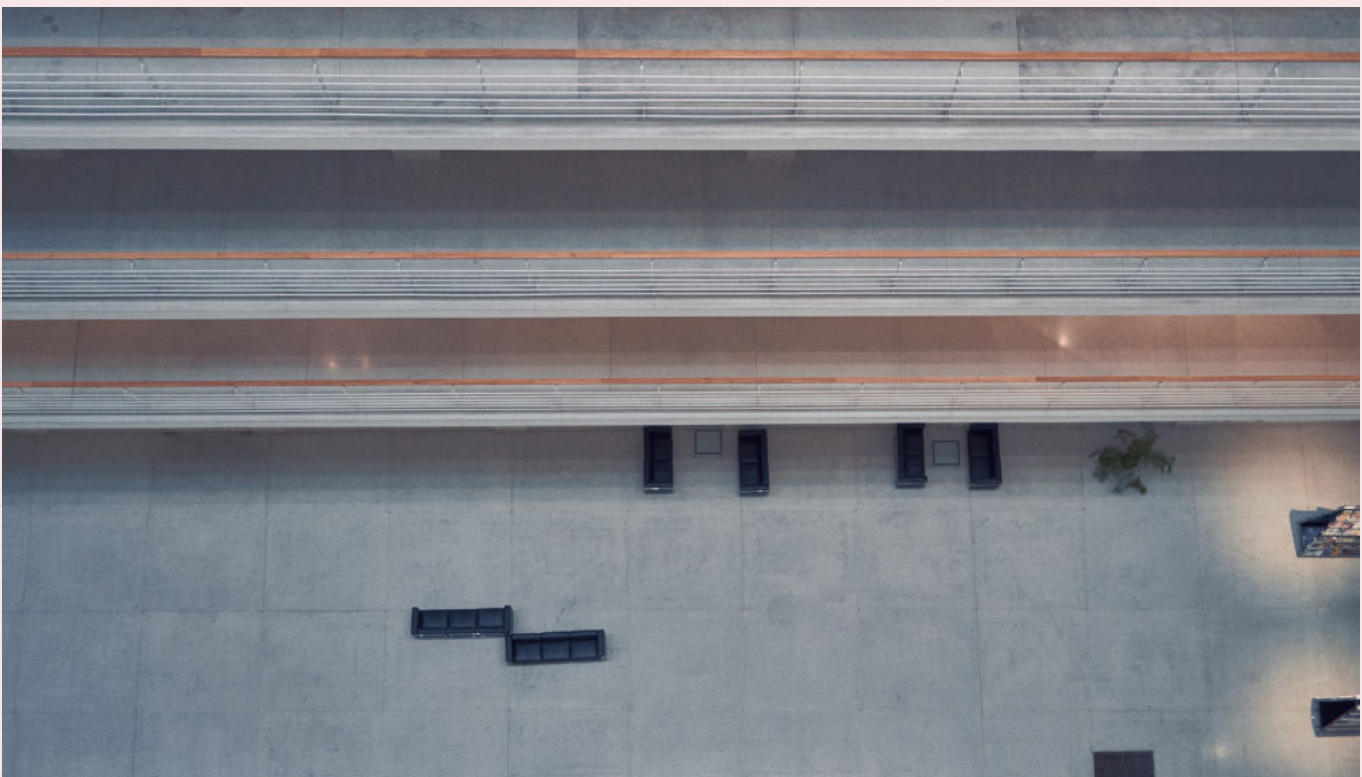
Súčasní predstavitelia Národnej rady Slovenskej republiky a pouliční vandali majú prekvapivo veľa spoločného. Túto ohurujúcu skutočnosť som si uvedomila nedávno, keď som sa fejtón o politike snažila napasovať do učiteľkou zadanej témy, respektíve som sa nad touto bohumilou činnosťou zamýšľala počas scrollovania Facebooku. NeBlahá predstava, že si ma inšpirácia nájde sama, sa podľa očakávania naplnila.

Vráťme sa však na začiatok. Obe spomenuté skupiny sa podľa tej druhej nachádzajú na morálnom dne spoločnosti. Osobne sa viac prikláňam k tým, ktorí si ako miesto prznenia ich rodného jazyka nevybrali plénum orgánu štátnej moci. Čo však čert, ba ani anjel nechcel, mentálna a jazyková akrobacia vyvolených zástupcov sa už rozšírila aj do zradných vôd internetu. V nich namiesto stien starých budov začali nepríjemné odkazy sprejovať na nástenky sociálnych sietí. Tu moje prokrastinujúce ja (kiežby som mala nejaké iné) narazilo na záplavu inšpirácie. A pochybností. Na profile pána, ktorý sa označuje za najľavicovejšieho poslanca nášho zákonodarného orgánu, sa môj nepokoj začal stupňovať. Ako večná optimistka som však našla niečo, na čom by som sa s ním vedela zhodnúť. Ak je najľavicovejší, bude pravdepodobne aj ľavý, čo v každom prípade znamená, že nebude ten pravý.

O tom, že pre náš zákonodarný orgán tým pravým je, rozhodli občania. Moje škodoradostné ja (opäť iné nemám) rozhodlo, že by sa nejakým ľudským orgánom mohol, prepytujem, nazvať on sám. Za každých okolností si však stojí za svojimi slovami, čo je na predstaviteľa jeho anatomickej a politickej skupiny vzácné. Čo bohužiaľ vzácné nie je, je fakt, že v každej zo sprejerských bánd je istá dávka extrému. V počte minutej farby, nevhodne zvolených výrazov aj hodných dlažobných kociek.

Úprimne dúfam, že som splnila zadanie a do svojich úvah natlačila dostatok epiky. Pokiaľ sa mi táto jednoduchá vec nepodarila a vo svojej honbe za vzdelaním zlyhám, nechám sa inšpirovať a klesnem s noblesou ešte hlbšie. Stanem sa profesionálnou sprejerkou. V Národnej rade Slovenskej republiky...

alec borový

FÁZA SLOBODY

Sloboda vychádzajúca zo strachu
o svoju rodnú zem
Sloboda - len hodiny plné prachu
opantávajúce času vnem

Sloboda mysle
Sloboda tela
posledný snečný lúč zmizne
oblohou tancujú posledné dotyky svetla

Sloboda je možnosť
Sloboda je spev
Sloboda je ženská nežnosť
a láskou zapríčinený hnev

dlhé svetlé vlasy jej hladia rebrá
lahodná vôňa Slobody
belasé šaty zdobia jej holubie perá
vetrom priviate ušľachtilé hodnoty

jej prítomnosť sa hrá s črtami tváre
rozčertí detské sny
a opäť vďaka nej líhame v tráve
a nebojíme sa dávno stratených obludiek z tmy.

tancuje v predstavách
brodí sa naprieč močiarom otroctva
zabraňuje premýšľať o obavách
a stojí na strane vífazstva

Ako vtáčik bez klietky
ako farby na obraze
ako bez citu dotyky
ako osoba v poetickom opise
Sloboda je krása
Sloboda je duch voľný
Sloboda je fáza
Fáza
v ktorej sú si všetci
rovní.

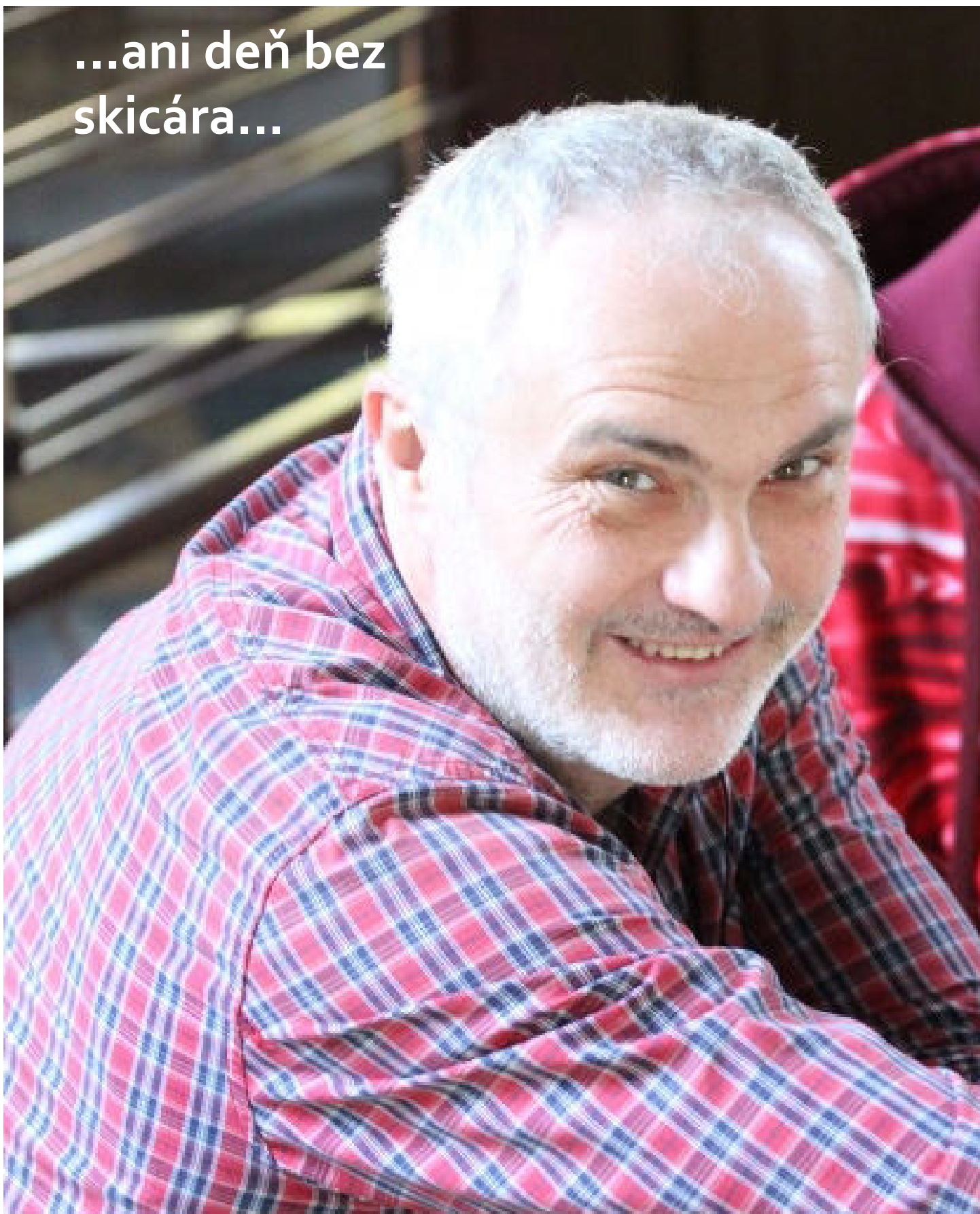
martina kostolná

.ak by si chcel/a, aby aj tvoje dielo bolo
zverejnené, kontaktuj nás na našom
instagrame @inakmag :)!

alec borový

...ani deň bez
skicára...

Na gymnáziu je málo žiakov, ktorých v istom momente ich študentského života neučil. Odvážime sa napísať, že taký žiak ani nie je. Reč je o našom výtvarníkovi, učiteľovi, ale najmä mužovi s veľkým srdcom – Mgr. Art Martinovi Gašparovi. Tentoraz sme sa spýtali pár nevšedných otázok z nášho Prousterview práve jeho.

Aká je vaša predstava absolútneho šťastia?

Šťastie je rodina a kolektívy, s ktorými som vyrastal. Bol som obklopený ľuďmi, ktorí ma robili šťastným. Už len to, že mi rodičia umožnili študovať to, čo ma najviac bavilo – umenie – je veľké šťastie.

...Moji rovesníci majú svoje katalógy...

...Moji rovesníci si rekapitulujú svoje výsledky, ktoré dosiahli...

...Niektorí ľudia v mojom veku začínajú od nuly...

...Niektorí ľudia v mojom veku odchádzajú...

...ĎAKUJEM VESMÍRU, JA SOM TU – TO JE MOJE ŠŤASTIE...

Šťastie je pre mňa aj to, že sedím za skicárom a zachytávam na papier krásu okolo seba.

Čoho sa najviac obávate?

Výbušnín a petárd. Mám pred nimi veľký rešpekt. Problémom je pre mňa zapáliť aj vianočnú prskavku.

Akú vlastnosť na sebe najviac odsudzujete?

Každý z nás má aj pozitívne, aj negatívne vlastnosti. Najviac odsudzujem svoju vlastnú výbušnosť. Dlhé roky sa ju snažím učiť zvládať – ešte som to nedotiahol do úplnej dokonalosti.

Akú vlastnosť najviac odsudzujete u iných ľudí?

Prekážajú mi ľudia, ktorí sú ješitní, namyslení a nevedia si priznať chybu. Tiež neznášam aroganciu.

Akého žijúceho človeka najviac obdivujete? Prečo?

Nemám idol. Obdivujem ľudí, ktorí zvládnu ťažké životné situácie s nadhľadom a nikomu sa nesťažujú a neočakávajú pomoc.

Čo považujete za vašu najväčšiu výstrednosť?

Som bežný jedinec tejto planéty, ale ako umelec občas vystrelím. Pred 31 rokmi som si oholil polovicu hlavy a polovicu brady na opačných stranách. Chcel som tým vyjadriť svoj názor na danú situáciu. Chodil som tak dva týždne po Prahe.

Čo máte radi na svojom vzhľade?

Svoj vzhľad nezmením, ani nechcem. Keď som bol mladší, nosil som dlhé vlasy a bradu. Dnes mám vlasy preriedené a ostríhané na krátko. Bradu si holím raz za dva týždne – vtedy spomínam na svojho otca a dedov. Ako dieťa som sa rád na nich pozeral, ako sa holili. Bol to rituál.

Aké vlastnosti si najviac ceníte u mužov?

Chlap na správnom mieste by sa mal postarať o svoju rodinu, chrániť ju a milovať.

Aký talent by ste chceli mať?

Jeden som už do vienka dostal – výtvarný talent. Ďalší neviem, či si zaslúžim, nemôžem mať všetko.

Ak by ste na sebe mohli zmeniť jedinou vec, ktorá by to bola?

Som taký, aký som – meniť sa nechcem. Aj keď to niekedy so mnou majú moji najbližší ťažké. A predsa jednu vec som na sebe zmenil. Ako umelec som veľa pil. Pred dvadsiatimi rokmi som prestal úplne piť alkohol. Občas si dám nealko pivo s nula percentným alkoholom.

Čo považujete za váš najväčší úspech?

Robím to, čo ma baví a som pri tom šťastný. Vyštudoval som školu, na ktorú som sa 5 rokov snažil dostať. Venujem sa umeniu a učím o umení. Z profesionálneho hľadiska: z päťsto uchádzačov som získal Národnú cenu ČR za dizajn 1991. Boli sme piati mladí ľudia, ktorým vtedy na chvíľku patril svet.

Ak by ste mali zomrieť a vrátiť sa ako človek alebo vec, čo by to bolo?

Chcel by som vrátiť naspäť všetkých, s ktorými som sa dobre cítil a bol som šťastný a už nie sú medzi nami. A chcel by som napraviť chyby, ktoré som spravil svojím správaním, ale to už nie je možné...

Kde by ste chceli žiť?

Všade tam, kde som prežil kúsok svojho života a bol som šťastný. Neviem, kde ma život zaveje na staré kolena, mám rad samotu a pokoj v prírode, aj ruch a vôňu veľkomesta.

Čo si najviac ceníte na vašich priateľoch?

To, že mi pomohli v najťažších chvíľach.

Akí sú vaši obľúbení spisovatelia?

Kniha je súčasť môjho života. Keď som bol dieťa, čaro Vianoc bola kniha. Celá rodina sme sedeli nad knihami a nevedeli sme sa ich nabažiť. Nemám obľúbeného autora ani žáner, kniha ma musí pohltiť, vtiahnuť do seba – ako výtvarník mám veľkú fantáziu.

Čo máte práve rozčítané?

Teraz román A hory odpovedali ozvenou od Khaleo Hosseiniho.

Kto je váš obľúbený fiktívny hrdina?

Nemám žiadneho.

Ako by ste chceli zomrieť?

Bol som na hranici života smrti, ale privolať ma naspäť môj starší syn. Mal vtedy tri roky a bol 300 km odo mňa. Počul som v sebe: „Tato, tato, tato...“. Asi to tak malo byť. Bolo to pred 28 rokmi. Smrť je v poslednej dobe súčasťou môjho života, beriem ju ako realitu.

Kam vedie vaša obľúbená cesta?

So spolužiakmi sa každoročne stretávame v jednej malinkej dedinke v lone prírody, kde medvede dávajú dobrú noc – Vlkolínec.

Čo je na vás najviac charakteristické?

Ani deň bez skicára.

.redakcia INAK

.the things that won't let me sleep
are usually so sweet

Približne pred mesiacom sa v trenčianskej Novej Vlně konala vernisáž výstavy Ondřeja Kotrča. Výstava niesla názov *Things that won't let me sleep are usually so sweet* a okrem svojich výtvarných prác na nej Ondřej jemne predstavil aj svoj hudobný talent, keďže atmosféru dotváral svojím dj setom. Sme veľmi radi, že Ondřej neváhal a odpovedal nám na pár otázok.

Kto si?

Ahoj jmenuju se Ondřej Kotrč (1982), jsem vizuální umělec. Žiju a pracuju v Brně.

Ako by si popísal svoju tvorbu?

Moje tvorba je poměrně mnohohvrstevnatá, ale v jejím jádru je určitě zájem o malbu, se kterou nakládám řekl bych postkonceptuálním způsobem. Pracuju hodně na úrovni objektu - jak závěsného, tak prostorového. Často taky pracuju s principem recyklace a procesuality, ale i aspektem efemérnosti. S divákem se snažím spíše komunikovat na úrovni emoční, než racionální. K tomu mi asi nejvíce slouží barva. Tu vnímám ve fyzikálním smyslu slova, takže jako vlnění, vibrace, světlo....

Ako si sa dostal k umeniu?

K umění jsem se dostal poměrně dlouhou cestou. Vždycky mě zajímala kultura a už od malička jsem hodně kreslil a něco pořádně „designoval“, takže po gymnáziu jsem se snažil za každou cenu směřovat svoje úsilí směrem k výtvarnému umění...

Čo pre teba znamená umenie?

Pro mě osobně znamená způsob sebevyjádření a rovněž způsob jakým můžu třeba přivést do reality, něco co obohatí i ostatní lidi. V ideálním případě něco co jim příjemní a ozvláštň život. Pro mě je skutečně umění hodně komplexní věc, která je v podstatě všude kolem nás....

Kto alebo čo je tvoja najväčšia múza?

Moje největší múza je vesmír – takže asi celý můj život a věci, které se v něm odehrávají. :)

Existuje podľa teba nejaký "recept" na kvalitné dielo?

To si myslím, že neexistuje. Snad jediné ta zmíněná kvalita! :) Já se snažím dělat umění tak, abych byl především v první řadě upřímný sám k sobě....!

Máš nejakú radu pre začínajúcich umelcov?

Asi aby nedělaly fake a usilovali o autenticitu. Hodně pracovali, hodně riskovali, nebáli se, že něco zkaží, protože bez toho se nikdy nikam neposunou!

Neboli by sme to my, keby sme sa nespýtali aj niečo, čo sa iní nepýtajú a preto nás zaujímalo aj:

Kedy a kde si najšťastnejší?

Určitě se svojí holkou, ale i v atelieru a nebo s přáteli. Na koncertě třeba taky ... :))

Čo nemáš rád?

Nesnášim, když lidi lžou a vymýšlí si a nejsou upřímní!

Keby si mal zomrieť a vrátiť sa späť na svet ako vec, zviera alebo človek - kto alebo čo by to bolo?

Asi jako člověk again, nevim totiž jaké to je být ty ostatní věci. :)

Ondřejovi děkujeme, že si našel na nás čas. Jeho tvorbu sa určite oplatí vidieť aj naživo alebo ho sledovať na jeho Instagrame @kido_1, kde nájdete fotky nielen z jeho tvorby. o aktuálnych výstavách sa viac dozviete na instagrame Novej Vlny

@novavlna.sk

.izabela žilková

.knihy z vesmíru rôznych ľudí

Mnohí mi dajú určite za pravdu, že naprieč generáciami sa vystrieda mnoho názorov na veľa vecí. Rovnako ako v hudbe, móde alebo slovníku sú rozdiely aj v knihách. No je tu otázka. Sú takéto rozdiely iba medzi generáciami? Alebo aj priamo v jednotlivých vekových skupinách, triedach, medzi kamarátmi? Nezdá sa vám občas, že váš spolusediaca má názor ružový, no o lavicu ďalej je postoj zelený? A keď sú takéto rozdiely v dvojiciach, aké budú v skupinách, davoch ľudí? Preto vám prinášam porovnanie názorov dvoch ľudí, dvoch odlišných svetov, dvoch dievčat, ktorých mená sa nevyslovujú...

(Už z prvých odpovedí je možné sa dozvedieť veľa o týchto osôbkach. Aj to, kto to vzal seriózne, a kto sa pri písaní odpovedí trochu viac odviazal.)

Oblúbená kniha?

N: Hľadá sa Audrey. Presne popisuje život s psychickou poruchou, ktorou sama trpím.

T: *Haha*, úprimne netuším, akú mám oblúbenú knihu. Je ich tak veľa, že si neviem vybrať.

Pri otázke na **oblúbeného autora** tiež odpovede neboli identické:

N: John Green. Pochopí každý, kto si od neho niečo prečítal.

T: O oblúbenom autorovi sa dá tiež dosť dlho premýšľať. Raz bola moja oblúbená autorka Kerstin Gier, potom Rainbow Rowell a niekedy zasa Jenny Han. Ale myslím, že tak nastalo je to Stephen King.

Aj ja patríam medzi ľudí, ktorí si prečítajú takmer všetko, no sú **žánre**, ktoré si jednoducho zaslúžia miesto v mojom knižnom srdci:

N: Akákoľvek kniha opisujúca život nejakej unikátnej osoby, ktorá to ale nedáva úplne najavo, a nikto si ju nevšímne. Ale aj tak sa občas romantike neubránim.

T: Young-adults – jednoznačne.

Knižná séria, ktorá sa ti vpísala do pamäti natoľko, že sa k nej stále vraciaš?

N: Potterovky. Už od mala ma to k tomu tiahlo a pretrváva to do teraz :D.

T: Tak to budú Strieborné knihy snov. Neskutočne sa mi páči tá zápleтка, téma a samozrejme je v tom nejaká romantika. To by nemohlo chýbať.

Bez čoho by pre teba **nebolo čítanie ono**?

N: TMA. Občas potrebujem niečo nevidieť, aby som tomu porozumela.

T: Kniha, myslím že kniha. (No dobre, to nebolo ani veľmi vtipné) Pravdepodobne deka a nejaké príjemné miesto, prinajlepšom posteľ.

Ktorú **situáciu** v knihe by si radšej **nezažila**?

N: Nechcela by som zažiť smrť rodičov v mladom veku a prežíkať sa životom sama.

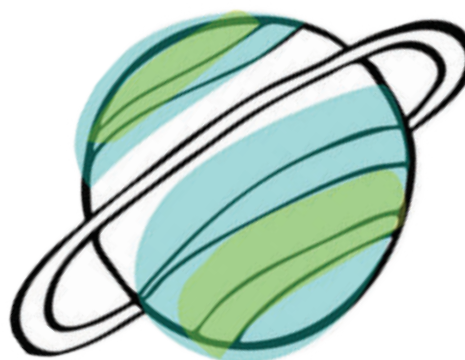
T: No, nechcela by som zažiť situáciu z knihy Falošný bozk. Ísť za víziou slobodného života, a miesto toho byť unesená zabijakmi, nie ďakujem.

Asi každý sa **stotožňuje** s nejakým charakterom. **S kým sa stotožňuješ dievčatá?**

N: Práve Audrey z knihy Hľadá sa Audrey. Obe sa veľmi vo vlastnej rodine nesocializujeme. Dokonca obe trpíme dosť veľkým strachom z ľudí a dlhého očného kontaktu.

T: Ja teda absolútne netuším :D.

A aký je záver? *Knihy dnešnej doby nás určite lákajú viac, ale ani pátranie v knižnici, na povale, či otázka na starých rodičov ohľadom skvelej knihy tiež nie je na zahodenie ;-). A ak fa takýto záver nepotešil, ignoruj ho. Dúfam, že si aspoň dostal nové nápady na čítanie :D.*

.text:sofia anna šedová
.ilustrácia: runLenarun

.katarína porubanová

Katarína Porubanová (vlast.m. Katarína Strapko Porubanová), študovala operný spev na Konzervatóriu v Bratislave, momentálne je v bakalárskom ročníku štúdia operný spev na fakulte spevu na VŠMU v Bratislave, spieva postavy z oper Cosi fan tutte, Hänsel und Gretel, Čarovná flauta, Prodaná nevesta a mnohých ďalších. Jej spev bol počuť v Drážďanoch, Salzburgu, Brne, Prahe, Bruseli, Kolíne, Číne, Hong Kongu, Varšave, Bratislavskej filharmónii, Štátnom divadle v Košiciach či ďalších mestách sveta.

„Nie je to o tom, aký si dobrý, ale o tom, koľko vydržíš.“

Keď som sa pred rokom pýtala Katky, aké je to v speváckej brandži, odpovedala mi touto jednoduchou vetou. Hm, to je fakt, povedala som si. Ak hodnotíme spevácku profesiu ako jednoduchú, mýlime sa. A ak berieme kariéru operného speváka za ľahko zarobené peniaze, mýlime sa ešte viac.

Katka, rovnako ako my všetci, chodila po chodbách dubnického gymnázia. V ruke mala zošit z geografie a v hlave melódiu z opery Čarovná flauta. V tomto bode nám môže napadnúť otázka – prečo nešla na konzervatórium po základnej škole? Neprijali ju, pred prijímacími skúškami jej na rovinu povedali, že talentovú časť nezvládne. Po gymnáziu to však skúsila znova a úspešne. Momentálne študuje tretí ročník operného spevu na VŠMU v Bratislave.

Nadväzujúc na motto portrétu – v určitých odvetviach nejde o to, aký ste dobrý, ale o to, akých poznáte ľudí. Budete odmietnutý nespočetnekrát a to len preto, že ten pred vami poznal pedagóga. Áno, zabolí to. Ak si myslíte, že byť dobrý vám postačí na presadenie sa, mýlite sa. Pribojnosť a vytrvalosť sú vlastnosti, ktoré vás priblížia k vytúženému cieľu. Ide o to zvládnuť niekedy aj dve školy naraz, byť ochotný stráviť v škole 12 hodín, lebo musíte cvičiť, byť pripravený už vopred, že vás zrejme odmietnu, nemať očakávania a skúšať, skúšať, skúšať. Študovať spev je rehoľa. Celková dĺžka štúdia je desať rokov, čo sa rovná počtu rokov štúdia na mediku so špecializáciou.

„A čo tá Katka, kde je teraz?“ Pýtajú sa mnohokrát.

„Ťažko povedať. Minule bola v Číne, predtým v Nemecku, v Brne, tuším tam bolo aj nejaké Poľsko a možno je v Ríme, ale to si nie som úplne istá, už dlhšie som ju nevidela.“

Dovolím si povedať, že Habaneru od Bizeta v jej podaní by mal počuť každý. Aj ten najväčší laik. A ozaj, keď si to už budete púšťať, áno, je to Slovenská Filharmónia. Áno, nemá mikrofón. A áno, prespieva zbor.

.anna porubanová

ŠŤASTNÉ A VESELÉ
VIANOCE
vám želá redakcia
INVK

inercia
JCmedia
computers

**Profesionálna predajňa a servis
počítačov, notebookov a tlačiarní**

Mierové námestie 93/26, Ilava (medzi lekárnou a reštauráciou La Torre)
042 / 44 68 267

PO-PIA: 08:30 - 17:00, SO: 09:00 - 11:00

INVK

REDAKČNÁ RADA:

Mgr. Silvia Gajdošíková
Alec Borový, Septima
Kristína Bugáňová, Kvinta
Kristína Forgáčová, Septima
Lenka Hackenbergová, I.B
Martina Kostolná, II.B
Katarína Kováčová, Futurum
Adriana Marjánková, I.A
Dominika Pilková, Septima
Viktor Poláček, I.B
Anna Porubanová, III.B
Natália Šašinková, Sekunda
Sebastián Lukáš Šedo, II.B
Sofia Anna Šedová, Sekunda
Sofia Šuranská, II.B
Adriana Vančová, I.A
Natália Vanková, Septima
Alexandra Vicenová, Kvinta
Izabela Žilková, Oktáva

Titulná fotografia: Alec Borový

Instagram: @inakmag

Uverejnené články
vyjadrujú názory autorov
a nemusia byť vždy totožné
so stanoviskom redakcie.
Redakcia nezodpovedá za
obsah jednotlivých inzerátov a reklamy.
Kopírovanie,
znovupublikovanie alebo
rozšírenie ktorejkoľvek časti
časopisu sa dovoľuje výhradne so súhlasom
redakcie.

Autor textu je aj autorom fotografie pokiaľ nie je
spomenutý zdroj.

